

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den zweiten Tag des Neujahrsfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1897

תלפמ סוסמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180)

חֲסִדִים מְזוּבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גֹאֲלִים
לְבָנָי בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפִּיץ בְּחַיִּים וְכַתְּבָנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אֲבֹרָהּם:
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחַמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה:

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל מַעֲשֵׂיךָ.

וְאִימְתֵךְ עַד־כָּד־מֵה־שֶׁבָרְאֵתָ. וַיִּירֹאֶךָ כָּד־

הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ כָּד־הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כָל־

אֲגָדָה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם. כְּמוֹ

שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עֵז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה

בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ גוֹרָא עַד־כָּל־מֵה־שֶׁבָרְאֵתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ. תְּהַלְלֶה לִירְאֵיךָ.

וּתְקַוֶּה לְדוֹרֵי שִׁיךָ. וּפְתַחֲחוּז־פֶּה לְמַיְחָלִים לְךָ. שְׁמַחָה

לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדְךָ.

וְעַרִיכַת נֵר לְבֵן־יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ

וְחַסִּידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֵץ־פִּיהָ. וְכָל־

הַרְשָׁעָה כְּלָהּ בְּעֵשֶׂן תִּכְלָהּ. כִּי תֵעָבִיר מִמְּשַׁלַּת
זָרוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אֹתָהּ יי לְבַדָּךְ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. בְּכַתּוּב
בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי קְעוּלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר
וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלוֹהֵי מַבְלָעֵדֶיךָ.
בְּכַתּוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשִׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי
לַעֲבוּדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֹאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַזְּכָרוֹן
הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserm Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Welten-

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ נִגְלִינוּ
מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אֲדָמַתֵנוּ. וְאִין אֱלֹהֵינוּ
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירַתְךָ בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָרִיו. מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי
רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלִּדְ רַחֲמֶיךָ.

herr, daß du wiederkehrst und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellst in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Subel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Wuffaphopfer nach ihrer Regel. Und das Wuffaphopfer für diesen Tag des Gedächtnisses wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit und geschrieben steht:

Im siebenten Monate am ersten Tage des Monats soll die Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollet ihr da verrichten; ein Tag des Posaunenschalles

שָׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּתְבַנֶּהוּ מְהֵרָה וּתְגַדְּלֵהוּ
כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. גְּלֵה
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
כָּל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וּנְפֹצְתֵינוּ כִּנְסֵם
מִיַּרְכְּתֵי אֲרָץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסֻדְרָם וּמוֹסְפִים כְּהִלְכָתָם
וְאֶת מוֹסֵף יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה
גַּעֲשֵׂה וּנְקַרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ שְׂכַתְּ בְּתָת עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:
וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה
לֹא תַעֲשׂוּ. יוֹם תְּרוּעָה

soll es sein bei euch. Ihr solltet bereiten ein wohlgefälliges Opfer dem Herrn, einen Stier, junges Rind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben, ohne Fehl, und dazu die gehörige Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehnthteile für den Stier, zwei Zehnthteile für den Widder, und ein Zehnthteil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer; zwei Böcke zur Versöhnung; und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

מלבד Außer dem Opfer für den Neumond und seiner Mehlgabe und dem täglichen Opfer und seiner Mehlgabe und ihrem Trankopfer nach Recht und Gebühr, ein wohlgefälliges Feueropfer dem Herrn.

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerhaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er —

מוספה ליום ב' דר"ה

יְהִי־לָכֶם׃ וְעֲשִׂיתֶם עֲדָה
לְרִיחַ נִיחַח לַיְי פֶּר בֶּן־בֶּקָר
אַחַד. אֵיל־אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵי הֵם
כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרֹנִים
לְפָר. וּשְׁנַי עֲשָׂרֹנִים לְאֵיל.
וְעֲשָׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּין כְּנִסְכּוֹ.
וּשְׁנַי שְׁעִירִים לְכֶפֶר וּשְׁנַי
תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם׃ מִלֶּבֶד
עַל־תֵּהֱחֹדֵשׁ וּמִנְחָתָהּ. וְעַל־תֵּהֱ
הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵיהֶם
כַּמִּשְׁפָּטִם לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה
לַיְי׃

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכּוֹל.
לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שָׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת
וְלֹא שָׁמְנוּ כַּמִּשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה שָׁלֹא שָׁם חֻלְקֵנוּ
כִּהֶם וְגוֹדְלֵנוּ כְּכֹל־הַמוֹנִם׃
וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא

der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst.“

ly Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärst im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regie-

שהוא נוטה שמים ויוסד
ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עזו בנבחי
מרומים: הוא אלהינו אין
עוד. אמת מלכנו אפס
זולתו ככתוב בתורתו
וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת
עזך להעביר גלולים | מן
הארץ. והאלילים כרות
יברתו וזלת קן עולם במלכות
שני. וכל בני בשר יקראו
בשמך להפנות אליך כל
רשעי ארץ. יפירו וידעו כל
יושבי תבל כי לך תכרע
כדברך תשבע כל לשון:
דפניך יי אלהינו יברעו
ויפולו. ולכבוד שמך יקר
יתנו. ויקבלו כלם את עול
מלכותך. ותמלוך עליהם

rest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“

Und so heißt es da: „Er schauet kein Unglück in Jakob, und sieht kein Mißgeschick in Israel, Gott, sein Herr ist mit ihm, und Jubelklang der Könige bei ihm.“ Und es heißt da: „Er war König in Beshurun, als sich sammelten die Häupter des Volkes alle zusammen die Stämme Israels.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott gehört das Reich, er herrschet über die Nationen!“ Und so heißt es da: „Gott ist der Welten König, er kleidet sich in Pracht und Majestät, er kleidet sich in seine Macht, er gürtet sich und fest steht die Welt, und wanket nicht.“ Und es heißt da: „Erhebet, ihr Thore, das Haupt; erhebet euch, ihr Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre. Wer ist der König der Ehre? Gott, der Starke und Gewaltige, Gott ist der Starke im Kampfe; Erhebet ihr Thore, euer Haupt, erhebet es, Pforten der Welt, daß einziehe der

מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
הַמְדָּכוֹת שֶׁלָּךְ הֵי אֵל וְלְעוֹלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ וְאֶבְכָּבוֹד: כְּכַתוּב
בְּתוֹרָתְךָ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד:

וְנֹאמֵר. לֹא הָבִישׁ אֶזְרוֹן
בְּיַעֲקֹב. וְלֹא רָאָה עֵמֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ
וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֹאמֵר.
יְיָ הוּא בִּישְׂרוּן מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסְּפָה
רָאשֵׁי עָם. יַחַד שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ
כְּתוּב לֵאמֹר. כִּי לֵי
הַמְּלוּכָה וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם:
וְנֹאמֵר. יי מֶלֶךְ גִּבּוֹר לְבָשׁ
לְבָשׁ יי עֵז הַתְּאֹזֵר אֶת
תְּכוֹן תֵּבֵל כָּל תְּמוּט:
וְנֹאמֵר. שְׂאוּ שַׁעְרֵי
רָאשֵׁיכֶם. וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם. וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי עֲזוּז
וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
שְׂאוּ שַׁעְרֵי רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ

der die S
und d
auf ih
Herrlich
Himmel
waltet
Er ist
sonst ;
unser
Keiner
So
seiner
nimm
ist der
auf der
sonst."

ly
unser
dich et
deiner
lichkeit
Gräue
und all
wie du
und sic
Allma
Fleisch
Name
sich zu
bewoh
nen,
jedes
Zung
Bo
Herrn
und
Name
und
über
müth
schaft

König der Ehre; wer ist das der König der Ehre? Gott Zebaoth, der ist der König der Ehre, Selah!" Und durch deine Diener, die Propheten, steht geschrieben: „Also spricht Gott, der König Israels und sein Erlöser, der Gott Zebaoth. „Ich bin der Erste, ich bin der Letzte, außer mir ist kein Gott!" Und so heißt es da: „Es ziehen hinauf die Erlöser auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Edoms. Da gehöret Gott das Reich!" Und es heißt da: „An dem Tage — da ist Gott der König über die ganze Welt! an dem Tage — da ist Gott der Einige, und sein Name der Einige! Und in deiner Gotteslehre steht geschrieben: „Höre Israel, Gott unser Herr ist der einzige einzige Gott!"

Unser Gott, Gott unserer Väter: regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen, die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast geschaffen, und jedes Gebilde erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Obem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr und sein Reich und seine Herrschaft geht über Alles! Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unseren

הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד. יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֵלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר.
כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וּגְאֻלוֹ יי צְבָאוֹת. אֲנִי רֵאשׁוֹן
נְאֻמִי אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין
יְהוָה: וְנֶאמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹשׂ אֶת הַר
עֲשׂוֹ וְהָיְתָה לִי הַמְּלוּכָה:
וְנֶאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה
יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי
אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ
עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ בְּכְבוֹדְךָ וְהַנְּשֵׂא
עַל כָּל-הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַר
גְּאוֹן עֲזָךְ עַל-כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ
וַיַּדַע כָּל-פֶּעִיל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּו
וַיִּבִין כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יְצַרְתָּו.
וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְסוֹ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכּוֹתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהִנֵּן

vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte und erfreue uns mit deinem Heile! Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit, denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit und besteht ewiglich! Gelobt seist du, Gott, Herr der ganzen Welt, der da heiligt Israel und den Tag Gedächtnisses.

אתה Du gedenkest Alles, was geschehen ist seit Ewigkeit, und hältst in steter Beachtung alle Gebilde der Vergangenheit. Vor dir ist offenbar alles Verborgene, und die ganze Fülle von Geheimnissen vom ersten Anfange an. Da ist kein Vergessen vor dem Throne deiner Herrlichkeit, und Keines verborgen, vor deinem allsehenden Blicke. Du gedenkest alles Geschaffene, und kein Gebilde ist dir entgangen. Alles ist offenbar und bekannt vor dir, Gott, unser Herr; du schauest und blickest bis an das Ende aller Zeiten. Denn du hast selber das Gesetz gegeben, danach Jegliches wird bedacht, was nur Geist und Lebensseele hat in sich, und Jegliches in Erinnerung kommt, was nur je geschehen ist, die ganze Fülle von Schöpfungen bis in das Unendliche. Vom Unbeginne an hast du uns das bekannt gemacht, und es von jeher geoffenbaret. Es ist das der Tag, an dem du einst das Schöpfungswerk begonnen, der Tag des Gedächtnisses zur Erinnerung an den ersten Weltentag. Das ist so Gesetz in Israel, ist Gottes Recht so in Jakob Da

חלקנו בתורהך. שבענו מטובך ושמתנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה לאהים אמת ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל תעלמות והמוץ נסתרות שמבראשית. אין שכחה לפני כסא כבודך. ואין | נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל-המפעל. וגם כל-היצור לא נכחד ממך. הכד נלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק וזרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמוץ בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך וזרון ליום ראשון. כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב:

Rönig
der S
Zebao
Ehre,
Diener
geschri
der R
Erlöse
„Sch
Lezte,
Und f
hinanf
Zion,
birge
das D
„An
der R
an de
der
der
Gotte
„Hör
Herr
Gott!
הינו
Väter
Welt
hebe
in de
Majest
da wa
in dei
in de
jedes
schaffen
daß
was
gestehe
Gott
herr u
schaft
in dei

wird über Völker und Länder das Recht gesprochen, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten solle; und alle Schöpfungen werden da bedacht, die zum Leben, die zum Tode. Wer wollte da wohl dem Geschehe entgehen, wo alles Gebilde kommt in Erinnerung vor dir, des Menschen Thun und seine Bestimmung, des Mannes Schritt und Tritt, des Menschen Sinnen und Trachten und das Triebwerk, das ihn treibt? Wohl dem Menschen, der da an dich nicht vergift und dem Menschenkinde, das in dir hat seine Festigkeit und Stärke. Denn die dich suchen und dir nachgehen, kommen nie zum Falle, und die werden nicht beschämt, die auf dich gehofft. Was geschehen ist, kommt in Erinnerung vor dir, und unser Aller Thun erforschest du, und prüfest du. So hast du Noah einst in Liebe wohl bedacht, ihn gewahret mit einem Worte des Heiles und des Erbarmens, als du gebracht die Wasserfluth, zu verderben alles Fleisch ob der Boshaftigkeit ihres Thuns und Treibens. Da kam sein Gedächtniß, Herr, vor dich, und du hast gemehret einen Samen wie den Staub

ועל המדינות בו יאמר איזו
 לחרב. ואיזו לשלום. איזו
 לרעב. ואיזו לשובע ובריית
 בו יפקדו. להזכירם להיים
 ולמות. מי לא נפקד כהיום
 היום. כי זכר כל היצור
 לפניך בא. מעשה איש
 ופקדתו. ועלילות מצעדי
 גבר. מהשבות אדם
 ותחבולותיו ויצרי מעללי
 איש. אשרי איש שלא
 ישכחך ובן אדם יתאמין
 בך. כי דורשיך לעולם לא
 יכשלו. ולא יכלמו לנצח
 כל החוסים בך: כי זכר כל
 המעשים לפניך בא ואתה
 דורש מעשה כלם: וגם
 את נח באהבה וזכרת.
 ותפקדהו בדבר ישועה
 ורחמים. בהביאך את מי
 המבול לשחת כל בשר
 מפני רוע מעלליהם. על כן
 זכרנו בא לפניך יי אלהינו
 להרבות זרעו כעפרות

der Erde, und seine Sprößlinge wie den Sand am Meere. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott gedachte an Noah und an alles Thier und alles Vieh, welches war mit ihm in der Arche, und Gott ließ ziehen einen Wind über die Erde und es stillten sich die Wasser.“ Und so heißt es da: „Gott hörte ihr Klagen und ihre Seufzer und Gott gedachte an seinen Bund mit Abraham, mit Isaak und mit Jakob.“ Und es heißt da: „Ich gedenke meines Bundes mit Jakob, und auch meines Bundes mit Isaak und mit Abraham will ich gedenken, und das Land bedenken.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: Ein Gedächtniß hat er gestiftet für seine Wunderthaten, gnädig und allerbar-mend ist Gott!“ Und es heißt da: „Brot und Nahrung gibt er seinen Frommen, gedenket ewiglich seines Bundes.“ Und es heißt da: „Er gedachte ihnen seines Bundes, und es gereuete ihn nach seiner unendlichen Guld und Milde!“ Und durch deine Diener, Propheten, steht geschrieben: Gehe hin und rufe aus vor den Ohren von ganz Jerusalem, sprich — also spricht Gott: „Ich gedenke dir die Liebe deiner Jugend,

תכל. וצאצאיו כחול הים. ככתוב בתורתך ויזכור אלהים את נח. ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה. ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו המים: ונאמר. וישמע אלהים את נאקתם. ויזכור אלהים את את-בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: וברברי קדשך כתוב לאמר ובר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי: ונאמר. מרר נתן ליראיו. יזכר לעולם בריתו: ונאמר. ויזכר להם בריתו וינחם ברב חסדיו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. הלך וקראת באזני ירושלים לאמר. כה אמר יי זכרתי לך חסד נעורייך.

wird in
das Re
Schwer
wo der
Fülle
Schöpf
die zun
Wer w
schide e
bilde fo
dir, de
seine Be
Schritt
schen S
das Er
Wohl
an dich
Mensch
seine
Denn
nachgeh
Falle,
schämt,
geschehe
vor dir
erforsch
So hat
wohl b
einem
des Erb
die Wa
alles F
feit ihr
Da kan
vor did
einen

die Herzensinnigkeit, mit der du einst in deinem Brautstande mir bist nachgegangen in ein wüstes Land, wo keine Saat war.“ Und es heißt da: „Ich gedenke an meinen Bund mit dir in deiner Jugendzeit und halte meinen Bund mit dir in Ewigkeit.“ Und es heißt da: „Ist Ephraim mir ein theurer Sohn, ein Kind der Lust und Liebe? Wo ich von ihm rede, wie ich seiner nur gedenke, regt sich mir das Herz im Leibe vor innigem Erbarmen — spricht Gott.“

Unser Gott, Gott unserer Väter! gedenke unser zum Guten, und laß deine väterliche Obhut walten über uns, daß wir zum Heile und zum Erbarmen bedacht sein mögen vor dir in deinen Himmelsräumen. Gedenke uns, Gott unser Herr, den Bund und die Gnade und den Schwur, den du unserem Vater Abraham hast zugeschworen auf dem Berge Moriah, und möge dir stets gegenwärtig sein das Opfer, das er dir hat gebracht, als er Isaak, seinen Sohn hat gebunden auf dem Altare, und all sein Erbarmen hat bezwungen, um deinen Willen zu vollziehen mit einem ungetheilten Herzen. So möge nun auch dein Erbarmen bezwingen deinen Zorn über uns;

אָהַבַת כָּל־לֹזְתֶיךָ. לְכַתֶּךָ
אֲחֵרֵי בְּמִדְבָר בְּאַרְצָא לֹא
זְרוּעָה: וְנֹאמַר. וְזָכַרְתִּי אֲנִי
אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ בְּיָמַי
נְעוּרֶיךָ וְהִקִּימוּתִי לְךָ בְּרִית
עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן יֶקֶד לִי
אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שְׁעֵשׂוּעִים
כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לֹא
רַחֵם אֶרְחַמְנוּ נָאִם יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
וּפְקִדְנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם
וְזָכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָבוֹנֵנוּ בְּהַר
הַמֹּרִיָּה. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקָדָה שְׁעֵקֶד אֲבֵרָהֵם אָבוֹנֵנוּ
אֶת יְצַחְקָבְנוּ עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ
וּכְבֹּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְבֵי שָׁלֹם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ
רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעַלְיֵנוּ

in deiner unendlichen Güte wollest du allen Groll und Grimm abwenden von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erb' und Eigenthume, auf daß an uns in Erfüllung gehe, Gott unser Herr, das Wort, das du hast verheissen in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit, wie es gesprochen worden: „Ich werde ihnen gedenken den Bund von ehedem, als ich sie geführet aus dem Lande Egypten vor den Augen der Völker, auf daß ich ihnen ein Gott sei — ich bin der Herr!“ Denn du bist es, der gedenket alles Vergessene von Ewigkeit her, und vor dem Throne deiner Herrlichkeit da ist gar kein Vergessen! So mögest du die Opferung Isaak's heute seinen Kindern in Barmherzigkeit gedenken. Gelobt seist du, Gott, der da gedenket den Bund.

אתה Du hast in einer Wolke dich geoffenbaret in deiner Herrlichkeit vor deinem heiligen Volke, um mit ihnen zu reden. Vom Himmel hast du hören lassen deine Stimme, und dich geoffenbaret vor ihnen im lichten Nebel. Die ganze Welt, die zitterte vor dir, und die Schöpfungen der Urwelt erbebeten vor dir, als du dich geoffenbaret hast, Herr, auf dem Berge Sinai, zu lehren dein Volk die

ובטובך הגדול ישוב חרון
אפך מעמך ומעירך
ומנחלתך וקיום לנו יי אלהינו
את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך באמור:
וזכרתי קהם ברית ראשנים
אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יי: כי
זכר כל הנשכחות אתה
הוא מעולם ואין שכחה
לפני כסא כבודך. ועקדת
יצחק לזרעו היום ברחמים
תזכור: ברוך אתה יי זוכר
הברית:

אתה נגלית בענן כבודך
על עם קדשך לדבר עמם.
מן השמים השמעתם קולך
ונגלית עליהם בערפלי טהר
גם העולם כלו חל מפניך
וזכרות בראשית חרדו
ממך בהגלותך מלכנו על
הר סיני ללמד לעמך תורה

die S
du ein
mir k
wüfste
war.“
g e d e
mit d
und k
dir in
da :
theuer
Luft u
ihm r
g e d e
Herz
Erbar
הינו
ferer
Guten
Obhut
wir z
barme
dir in
Geden
den B
den S
Vater
ren a
und m
sein d
gebrad
Sohn
Altare
hat k
Willen
ungeth
nun a
zwingo

Gotteslehre und das Gesetz, und sie hast hören lassen die ganze erhabene Pracht und Majestät deiner Gottesstimme und dein heiliges Wort aus den Feuerflammen. Unter Donner und Blitz hast du dich ihnen geöffnet, und beim Schall des Schofars bist du ihnen erschienen. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und es war am dritten Tage, als es war Morgen worden, da war Donner und Blitz und schweres Gewölke auf dem Berge, und der Schall des Schofars war sehr stark, und es zitterte alles Volk im Lager.“ Und so heißt es da: „Es ward der Schall des Schofars immer stärker, Moses redete und Gott stimmte ein mit lautem Schall.“ Und es heißt da: „Alles Volk sahen die Wetterstimmen und Feuerflammen, des Schofars Schall, den rauchenden Berg; und wie das Volk das sah, wichen sie zurück und stellten sich von ferne.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott steigt auf unter Posaunenklang, Gott und des Schofars Schall.“ Und es heißt da: „Mit Trompeten und des Schofars Schall jubelt vor Gott dem Weltenkönig.“ Und es heißt da: „Blas set am Neumond den Schofar, am Vollmond, am Tage un-

ומצות ותשמיעם את הוד קולך. ודברות קדשך מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת. ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר יהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר. וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק: ובדברי קדשך כתוב לאמר עליה אלהים בתרועה יי בקול שופר: ונאמר בהצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום

seres Festes: denn so ist es
Gesetz in Israel, so Gottes
Recht in Jakob." Und so heißt
es da: „Lobet Gott in seinem
Heiligthume! Lobet Gott in der
Beste seiner Macht, lobet ihn
nach seiner Wunderkraft, lobet
ihn nach seiner vollen Größe!
Lobet ihn mit des Schofars
Klang, lobet ihn mit Harf' und
Zither! Lobet ihn mit Pauken
und Reigen, lobet ihn mit
Saiten und Schalmeyen! Lobet
ihn mit klingendem Geläute,
lobet ihn mit klingendem Schalle!
Was nur Odem hat, das lobe
Gott! Hallelujah!" Und durch
deine Diener, die Propheten,
steht geschrieben: „Alle, die ihr
die Welt bewohnet, die ihr auf
Erden weilet — wenn das
Banner waltet auf den Bergen,
werdet ihr es sehen; wenn des
Schofars Klang erschallet,
werdet ihr es hören!" Und
heißt da: „An dem Tage, da
wird der große Schofar er-
schallen, und es kommen die
Verlorenen.. im Lande Aschur,
und die Verbannten im Lande
Mizraim, und beugen sich vor
Gott auf seinem heiligen Berge
in Jerusalem!" Und es heißt da:
„Gott erscheinet über sie, wie
ein Blitz fährt hin sein Pfeil,
und Gott der Herr läßt den
Schofar erschallen, und zieht

חַגְנוּ. כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֹאמַר
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ
הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרַב
גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּבְנֹזֵר:
הַלְלוּהוּ בְּתִפְתּוּחַ הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִנְבִּים: הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ:
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כָּתוּב לֵאמֹר כֹּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנָעַן גַּם הָרִים
תִּרְאוּ וְכַתְּקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:
וְנֹאמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ
הָאֲבָרִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
וּבְנִדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר וַיִּי עֲלֵיהֶם
יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ וְאֲדָנֵי
אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלְךְ

Gotte
sie h
erha
deine
heilig
flam
Blitz
offen
Sch
schie
in
es w
es
war
schwe
Berg
Sch
es z
Und
der
imme
und
Sch
„All
stim
Sch
chend
Volk
rück
Und
steht
auf
und
Und
peten
jubel
könig
set a
am

dahin in Sturmschritt, wie der Sturm aus dem Süden. Gott Zebaoth, der schirmet sie!" — So schirme du dein Volk Israel mit deinem Heile und deinem Frieden!"

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! laß ertönen die große Posaune, daß sie die Lösung uns zur Freiheit sei! Erhebe das Banner, darum sich sammeln unsere Verbannten! Sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern und die Verstossenen von allen Ecken und Enden der Welt. Führe uns nach Zion, deiner Gottesstadt, in Jubel, und nach Jerusalem, deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freude! Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, wie es uns geboten ward in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es vernommen aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und es geschrieben steht.

"An eueren Freudentagen, an eueren Fest- und Neumondstagen — da sollet ihr blasen in Trompeten bei eueren Brand- und Schlacht- und Freudenopfern; und es soll euch sein zum Gedächtnisse vor Gott, euerem Herrn. Ich bin Gott euer Herr."

Du bist es, der höret des Schofars Klang der da horchet auf des Jubelhorns

בסערות תימן יי צבאות
יגז עליהם: כן תגן על עמך
ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו.
תקע בשופר גדול להרותנו
ושא גם לקבץ גליותינו
וקרב פזורנו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מירכתי
ארץ. והביאנו לציון עירך
ברגה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם
ושם נעשה לפניך את
קרבות חובותינו כמצוה
עלינו בתורתך עד ידי
משה עבדך מפי כבודך
באמור:

וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עולותיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם. אני
יי אלהיכם: כי אתה שומע
קול שופר ומאזין תרועה

Schall, und keiner ist dir gleich.
Gelobt seist du, Gott, der da
höret den Jubelklang seines
Volkes Israel in Barmher-
zigkeit.

וְאִין הַיּוֹמָה לְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשְׁבֵּ אֶת
הָעֲבוּדָה לְדָכִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה
לְךָ. וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ
וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָר וְצַהֲרִים. הַמְּזוּב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ:
וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּבְתוֹב לְחַיִּים שׁוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיִּהְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּזוּב שְׁמֶךָ וְלִךָ נִאֲהַ
לְהוֹדוֹת:

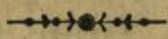
שִׁים שְׁלוֹם שׁוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ כִּי בְאוֹר
פְּנִיָּךְ גָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְשׁוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

בְּסִפְּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה שׁוֹבָה נְזַכֵּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ו
לְחַיִּים שׁוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשְּׁדוּם:

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebet.

dahin
Sturm
Zebaoth
So sch
rael m
nem
להינו
ferer
große
sung u
hebe d
samme
Samm
unter
stoßen
Enden
nach
in Su
deinen
ewiger
wir d
ferer
boten
durch
wie e
Mund
es ge
"W
an en
tagen
in Tr
und
opfer
zum
euerer
euer
Du
Sch
hord

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תודום ונפשי
 בעפר לכל תהיה. פתח לפני בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים
 עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך.
 הושיעה ימינה וענני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לפני לפניך " צורי וגואלי:
 עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמוניות: וערכה ל" מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקור

Man öffnet die heil. Lade. — מתחין הארון

ברוך אתה " אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל
 וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו

בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה " מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: מכלל חיים
 בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נושלים ורופא חולים ומתיר אסורים
 ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך סמית
 ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה " מחיה המתים:

Und nun erheben wir unsere
 Stimme zur Weihe und Heiligung
 deines Namens; denn du bist unser
 Gott der Weltenherr!

Wir verkünden die Würde
 und Weihe des Tages, der so

ובכז לך תעלה קדשה.

כי אתה אלהינו מלך:

וגתגה תקף קדשת

schauerlich und furchtbar ist! — An ihm zeigt sich dein Reich erhaben, auf Gnade gründet sich dein Thron, und huldvoll sitzest du darauf. Wohl bist du es, der da richtet und überführt, der erkennet und der da zeugt, der verzeichnet und der beschließt, der vorträgt und bestimmt; denn du denkst alles, was vergessen schon, du schlägst auf die Denksrolle, die laut den Inhalt selbst verkündet, bestätigt von des Menschen eigener Hand. Da ertönt der Posaune starker Schall, und eine leise dumpfe Stimme gibt sich kund. — Die Engel werden aufgeregt; ergriffen von Angst und Beben verkünden sie: „Siehe da! der Tag des Gerichtes naht!“ Das himmlische Heer selbst wird zu Rechenschaft gezogen, denn vor deinem Richtersthule erscheinen auch sie nicht rein. — Und alle Erdenwaller werden dir, gleich einer Herde Schafe, vorgeführt; wie der Hirt seine Herde überschauet und unter seinem Stabe sie musternd führt, so musterst du, zählst und ordnest, verhängst über alle Seelen,

הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם.
 וּבו תִּנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ. וַיְכּוֹן
 בְּחֶסֶד כְּסֵאֲךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו
 בְּאַמֶּת. אַמֶּת כִּי אַתָּה הוּא
 הַיּוֹן וּמוֹכִיחַ וַיּוֹדֵעַ וְעַד.
 וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה.
 וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת.
 וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹרֹת.
 וּמֵאֱלֹו יִקְרָא. וְחוֹתֵם יִר
 כָּל אָדָם בּוֹ: וּבְשׁוֹפָר נָדוּד
 יִתְקַע. וְקוֹל הַמָּמָה דַּקָּה
 יִשְׁמַע. וּמִלְאֲכִים יִחְפּוּזוּ.
 וְחֵיל וְרַעְדָה יֵאֲחַזּוּ. וַיֹּאמְרוּ
 הִנֵּה יוֹם הַדִּין: לְפָקוּד עַל
 צָבָא מָרוֹם בְּדִין. כִּי לֹא
 יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכָל בָּאֵי
 עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי
 מָרוֹן. כְּבִקְרַת רוּעָה ^{Worb.}
 עֲדָרוּ. מֵעֲבִיר צֹאנוּ תַּחַת
 שְׂבִטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
 וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל
 חַי. וְתַחֲתוּךָ קִצְבָה לְכָל

נִפְשֵׁי
 שְׂבִימ
 עֵשָׂה
 יִדְיָה.
 וְאֵלֵי:
 אָמֵן:
 מְהֵרָה
 שְׂנִים
 וְנִיּוֹת:

אֵלֵהי
 הַכֵּל

חַיִּים
 סוֹרִים
 מִמִּית

ובכן
 Stimm
 deines
 Gott
 W
 und

bestimmest aller Wesen Lebensziel und verzeichnest ihr beschiedenes Geschick.

Am Neujahrstage wird verzeichnet und am Versöhnungstage wird beschlossen, wie viel vergehen und wie viel entstehen sollen, wer fortleben und wer sterben, wer sein Ziel erreichen und wer es nicht erreichen, wer durch Wasser umkommen, wer durch Feuer, wer durch Krieg, wer durch reisendes Gethier, wer durch Hungersnoth, wer durch Ungewitter, wer durch Pest, wer erwürgt, und wer verschüttet werden soll, wer austrafen, wer unstät herumschweifen, wer beruhigt bleiben, wer beunruhigt werden, wer froh sein und wer leiden soll, wer arm und wer reich, wer erniedrigt und wer erhöht werden soll.

Dieu, Gebet und Wohlthätigkeit entfernen das böse Verhängniß.

כי Denn wie dein Name, so dein Lob, schwer zu erzürnen, leicht zur Gnade; denn du verlangst nicht den Untergang des Todesschuldigen, sondern, daß er seinen Wandel verlasse und fortbestehe — ja du wartest ihm sogar bis zu seinem Sterbetage; be-

בְּרִיָּה וְתַכְתּוּב אֶת גְּזֵר דִּינָם :

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן.
 וּבַיּוֹם צוֹם כְּפִיּוֹר יִחַתְמוּן.
 כַּמָּה יַעֲבְרוּן. וְכַמָּה יִבְרֹאוּן.
 מִי יחִיָּה. וּמִי יָמוּת. מִי
 בְּקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ. מִי
 בַּמַּיִם. וּמִי בְּאֵשׁ. מִי בַּחֲרָב.
 וּמִי בַּחֲיָה. מִי בְּרָעַב. וּמִי
 בְּצָמָא. מִי בְּרַעַשׁ. וּמִי
 בַּמַּגֵּפָה. מִי בַּחֲנִיקָה. וּמִי
 בַּסְּקִילָה : מִי יִנּוּחַ. וּמִי
 יִנּוּעַ. מִי יִשְׁקַט. וּמִי יִמְרַר.
 מִי יִשְׁלוֹ. וּמִי יִתִּיּוֹר. מִי יַעֲנִי.
 וּמִי יַעֲשֶׂר. מִי יִשְׁפֹּל. וּמִי
 יָרוּם :

וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה ^{קול} וְצַדִּיקָה ^{צום} ^{ממון}

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה :

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תִּהְיֶה תְּהִלָּתְךָ.
 קָשָׁה לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרַצוֹת.
 כִּי לֹא תַחֲפוּץ בְּמוֹת הַמֵּת.
 כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה.
 וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּתְחַכֶּה לוֹ.

lehrt er ſich, dann nimmſt du ihn ſogleich gnädig auf. — Wahrlich! du, der Menſchen Schöpfer! du kennſt ihre Triebe — ſie ſind ja Fleiſch und Blut! Der Irdiſche entſteht aus Staub und wird zum Staube, in ſeiner Seele trägt er ſelbſt den Kampf; er gleicht einem zerbrechlichen Scherben, dem dürren Graſe, der welken Blüthe, dem weichenden Schatten, der ſchwinnenden Wolke, der Dauer eines Athemzuges, gleicht dem fliegenden Staube, einem flüchtigen Traume.

Aber du, o König! biſt ein allmächtiges, lebendiges und unvergeßliches Weſen!

Ziellos ſind deine Jahre, unendlich deiner Tage Dauer, unzählig das Gefolge deiner Majestät, unerforſchlich der verborgene Sinn deines Namens; dein Name iſt im herrlichſten Einklange mit dir, ſo wie du mit deinem Namen; und auch uns legteſt du deinen Namen bei.

נָשָׂא Darum thue es, Herr, um deines Namens willen, und heilige deinen Namen an Allen, die ihn heiligen, um der Herrlichkeit deines Namens willen, der gefürchtet und geheiligt iſt im Rathe der heiligen Seraphim. Sie heiligen ihn in ihrer Heiligkeit vor Allen, die in den Höhen walten, und in den Tiefen wei-

מוסף ליום ב' דר"ה

אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּתְקַבְּלוּ: Borb.
אֱמַת כִּי אַתָּה הוּא

יִוָּצְרֵם. וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרֵם.
כִּי הֵם בְּשָׂר וָדָם: אָדָם
יִסּוּדוֹ מֵעֶפֶר וְסוּפוֹ לְעֶפֶר.
בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחֲמוֹ. מְשׁוּל
בַּחֲרָם הַנִּשְׁבָּר. כַּחֲצִיר
יָבֵשׁ. וְכִצִּיץ נוֹבֵל. כְּצֵל
עוֹבֵר. וְכַעֲנַן כֹּלֵה. וְכַרוּחַ
נוֹשֶׁבֶת. וְכַאֲבָק פּוֹרֵחַ.
וְכַחֲלוֹם יְעוּף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיָּים:

אֵין קִצְבָה לְשָׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין
קֵץ לְאַרְדֵי יְמֶיךָ. וְאֵין לְשִׁיעַר
מְרֻבּוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין
לְפָרֵשׁ עֵלּוֹם שְׁמֶךָ. שְׁמֶךָ
נִאֶה לָּךְ. וְאַתָּה נִאֶה לְשְׁמֶךָ.
וְשִׁמְנוֹ קָרָאתָ בְּשְׁמֶךָ:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקִדְשׁ אֶת
שְׁמֶךָ. עַל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּעִבּוֹר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַנִּגְעָרִץ וְהַנִּקְדָּשׁ.
כְּסוּד שִׁיחַ שְׂרָפִי קִדְשׁ. הַמְקַדְּשִׁים
שְׁמֶךָ בְּקִדְשׁ. דְּרֵי מַעְקֵה עִם דְּרֵי

len. Alle rufen sie dreimal, dreimal: Heilig! In ihrer Heiligkeit! Wie geschrieben steht von der Hand deines Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש קדוש קדוש, Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

כבודו Seine Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte seiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberstehen, die sprechen: Gelobt —

מִמָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוֹשׁ
קְדוּשָׁה בְּקִדְשׁ: כִּפְתּוּב עַל יַד
נְבִיאָדָּ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יִי צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשֻׁרְתָיו ^{Gemeinde allein.}
שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

ניוסד ע"ס א"ב ונסוף סמוס טכנ"ס אלעזר.

וְחַיּוֹת אֲשֶׁר הִנֵּה מְרַבְּעוֹת בְּפֶא. בְּמֵאֲתַיִם וְחַמִּישִׁים
וְשֵׁשׁ מְכַנִּיפּוֹת בְּפֶא. גּוֹעֲשׂוֹת בּוֹ בְּסוֹכְכֶם פְּגִים בְּפָנִים לְפֶא.
דְּמוֹת רְקִיעַ בְּרֵאשִׁים נְטוּי לְפֶא. הוּא כְּעֵין הַקַּרְח וּבּוֹ שְׂבִיב
בְּפֶא. וּמִמַּעַל | לְרַקִּיעַ כְּמֵרָאָה דְּמוֹת בְּפֶא. זְעוֹת בְּלִי לְאוֹת
מַחִיל בְּפֶא. ^{Borb.} חֲשׂוֹת בְּרָצוֹא וְשׂוֹב מִרְעִישׂוֹת (כ"ט מִרְעִישׂוֹת)
בְּפֶא טְסוֹת בְּבִזָּה וְלֹא מְזִיזוֹת הוֹד בְּפֶא. יוֹדְעוֹת כִּי כָּל מְקוֹם
לֹא יָכִיל מְקוֹם בְּפֶא:

כֶּה רְגַל חֲמִשׁ מֵאוֹת עֲשָׂרָה יִשְׂרָה לְפֶא. לַעַת ^{Sem.}
תְּרַשְׁיָנָה לְפֶאָר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת לְפֶא. מִתְּעַלְפוֹת מִפְּחַד רָם
יּוֹשֵׁב עַל בְּפֶא. נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נוֹשְׂאוֹת עִם בְּפֶא. סְבִלוֹת
מִתַּחַת | זְרוֹעוֹת עוֹלָם לְפֶא. עֵתִירַת | זוֹ כְּתַעַל תְּרַפִּינָה כְּנֶה
בְּפֶא. פְּשָׁעִים אִם עֲצָמוֹ מְשִׁיקוֹת בְּפֶא. צוֹרֵר כִּי יִסְמִין יִפְרִשׁוּ
עֲגֵן בְּפֶא. קוֹל שׂוֹפֵר לַעַת יַעַל מֵאֲחֹז פְּגִי בְּפֶא. רַחֲמִים יְלִיץ
בְּעַד רְשׁוּמִים בְּפֶא. שׂוֹפֵט אִם יִרְצֶה שְׂבֵת בְּאוֹלָם הַבְּפֶא.
תְּבִנִית תָּם יִפֵּן חֲקוּקָה בְּפֶא. אַרְבַּע חַיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנִשְׂאוֹת
עִם בְּפֶא. ^{Borb.} לְבִלְתִּי לְגַבֵּל | לְמַעַנּוֹ בְּפֶא. עוֹד יִפְצֶה פֶּה
וְיִפְגִיעַ בְּפֶא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר עִמָּךְ בְּפֶא:

*) Dieser Hymn eignet sich seinem Inhalte nach zu keiner Uebersetzung.

וְאִזְ יִתְרַעַם הַגִּלְגָּל וַיִּתְרַעַשׂ הַכֶּסֶא. וְאֹפֶן לְאֹפֶן וַחֲתָה לְחֲתָה
 וְכְרוּב לְכְרוּב לְעַמַּת כֶּסֶא:

Gemeinde u. Vorbeter

בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְשֻׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה
 לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

ברוך „Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet.“

An der Stätte, wo er waltet wendet er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadige das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Frömmigkeit und Liebe: Höre —

Dein Volk strebt sich zur Buße zu vereinen, die getheilten Herzens sind, sich in Dir zu einigen; reinige sie, die Dir in Unschuld mit ungetheiltem Herzen entgegenschlagen; wie des Schofars verschiedene Stimmen sich einen, so auch leite in Einigkeit ihre Herzen. Aus der Reihe der Tage hat er einen erwählet, daß die vergänglichen Wesen an ihm ihrem einigen Schöpfer huldigen, gestützt auf die Frömmigkeit des Urvaters, (Abraham) der der Einzige genannt ward, gelehnt auf die Opfergeschichte des einigen Sohnes (Isaak) und im Vertrauen auf die Frömmigkeit und Redlichkeit des Einzigen (Jakob).

מִיֵּזְבֵּחַ לְהוֹכֵר מִיֵּזְבֵּחַ לְהוֹכֵר מִיֵּזְבֵּחַ לְהוֹכֵר

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
 מְמַקְוֵמוּ: Vorbeter u. Gem.

מְמַקְוֵמוּ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים
 וַיַּחֲזוּ עִם הַמִּיְחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
 וּבִקְרָב בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעַמִּים
 בְּאַהֲבָה שְׁמַע אֹמְרִים:

וְעַמְדָּה תִּלְוֵאִים בְּתִשׁוּבָה
 לְהַתְיַחֵד. שְׁנֵי לְבָבוֹת לָךְ
 כְּאַחַד לְאַחַד. רַחֵץ בְּנִקְיוֹן
 כַּפַּיִם נְשׂוּא לֵב אַחַד. קוֹל
 שׁוֹפָר כְּפֹפֶה כְּפֹפֶה לֵב אַחַד.
 צִיּוֹן שׁוֹפָר פְּשׁוּט פְּשׁוּט לֵב
 אַחַד. פּוֹר יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם
 לְבוֹר אַחַד. עוֹבְרִים בּוֹ
 לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אַחַד.
 סְמוּכִים בְּצַד־קַת אָב Vorb.
 הָיָה אַחַד. נִשְׁעָנִים בְּסִבְךָ
 יַחֲיד וּמְיֻחָד. מוֹכְטָחִים
 בְּתוֹם וּבְיוֹשֵׁר אָב אַחַד:
 לְהוֹכֵר לְמוֹ עֲנִית הוֹל Gem.

sen. M
 Heilig
 schrie
 Prophe
 dern z
 וי
 Gott
 ganze
 Herrl
 ברו
 die W
 Einer
 seiner
 gegen
 lobt -
 שים
 פא.
 ביב
 אית
 (שות
 קום
 לעת
 רם
 לות
 קנה
 שז
 ליי
 פא.
 אית
 פה

wenn Du auf dem Richterstuhle sitzest diese Nation zu richten; möge einer aus Tausend hervortreten, für sie Fürsprache zu thun am ersten des siebenten, (Neujahr) wenn gleiches Recht gesprochen wird dem Fremdling sowohl wie dem Eingeborenen; dem Frommen wie dem Frevler wird heute sein Urtheil gesprochen; dessen Thaten aber im Guten und Schlechten die Wage halten, ihm sind noch zehn Tage zur Besserung angesetzt, zehn Tage der Buße; denn Gott hat Wohlgefallen am Begnadigen. Stets steht dem Bußfertigen der Weg zur Rückkehr offen, ein Balsam für sein Heil. Stets aufgedeckt liegen vor Gott die guten und schlechten Handlungen, beide gegen einander zu wägen und den Thäter zur Rechenschaft fordernd. Gott sitzet allein zu Gericht; will Er freisprechen oder verurtheilen, wer will Ihn hindern? Sein Siegel ist die Wahrheit, ein Symbol Seiner Einheit. Noch kommt eine Zeit, da Er Sein Volk befreiet vom lästigen Druck.

Noch wollest Du dem Volke gedenken seine freiwillige Pflichten-Üebnahme dem einigen Gotte zu dienen, das dauernd einstimmig bleibt in der Lehre Deiner Einheit, das Abends und Morgens sich vereint Deiner Einheit zu huldigen.

אֶחָד. כְּשִׁבְתוֹ בְּכֶסֶף שְׂפוֹט
 גּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מִלֵּיךְ יוֹשֵׁר
 מִנִּי אֵלֶּף אֶחָד. טוֹבוֹת
 לְהַגִּיד בְּשִׁבְעֵי בְּאֶחָד.
 חָשׁוּב גַּר וְאֶזְרָח לְמִשְׁפַּט
 אֶחָד. וְדָוַר מֵהַיּוֹם | מוֹדַע
 רֵינָם לְאֶחָד. וְאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו
 שְׁקִילִים עַד עֲשׂוֹר יוֹאֶחָד.
 הוּא כְּחֶפֶץ לְהַצְדִּיק עֲשֵׂרֶת
 יָמֵי תְּשׁוּבָה יִיחָד. דְּקָרָת
 פְּתוּחָה לְשִׁבְעִים תֵּת צָרִי
 לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. גּוֹלָה זְכוּת
 וְרָשַׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד.
 בְּקִיר חֶשְׁבֹּן לְמִצּוֹת אֶחָד
 לְאֶחָד: ^{Borb.} אִם יִשְׁקִיט וּמִי
 יִרְשִׁיעַ לְהַשִּׁיבֵנו וְהוּא
 בְּאֶחָד. אֲמַת חוֹרְתָמוֹ
 לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד. לְעַת
 תָּמוּט וּכְכֹל יַד עִם אֶחָד:

עוֹד יִזְכּוֹר לָמוֹ מִמַּת ^{Gemeinde u. Borb.}
 שְׁכֶם אֶחָד. וְאֵת הַמַּתְמָדָת
 שָׁמַע פָּה אֶחָד. רוֹגְשֵׁת
 נִשְׁתָּ וְשֶׁחַר לִיחָד לְאֶחָד:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
וְבִקֵּר בְּכָל-יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

שמע „Höre Israel, Gott un-
ser Herr ist ein einiger, einziger
Gott.“

אחד Einig ist er, er unser Gott, er
unser Vater, er unser Herr und Kö-
nig, er unser Heil und Helfer! Er
läßt uns hören in seiner Barmher-
zigkeit zum zweiten Male vor den
Augen alles Lebenden, daß er euch
ist ein treuer Gott!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא
אֲבִינוּ הוּא מִלְּבָנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו.
וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִירָה
לְעֵינַי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

וְאַתָּה אֲזוּן קוֹל מִפְּאֲרֶיךָ בְּכָל אֵיבְרִיהֶם: תּוֹכֵן מְצוֹת
מַעֲשֵׂיהֶם בְּמֵאֲתָיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵיבְרִיהֶם: בְּזָה חוֹדֶשׁ
תִּקְוֶעַ שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַף רִגְלֵיהֶם: שִׁי מוֹסְפֵי יוֹם
עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקִרְסֵיהֶם: גְּנָשִׁים פְּנֵי תִיבָה שְׁחֲרִית
שְׁתִּים. כְּמוֹ שְׁתֵּים בְּשׂוֹקֵיהֶם: רְשׁוּמִים כְּרוֹת בּוֹ חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ
חֲמִשָּׁה עַל בְּרַפְיֵיהֶם: דְּרוֹשִׁים תִּקְוֶעַ בְּכֶסֶף בְּאַחַד. כְּמוֹ אֶחָד
בִּירִיכוֹתֵיהֶם: קָרָן יִמְשְׁכוּ לְשִׁלֵּשׁ אֶלְשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה
בְּקוֹמְלֵיהֶם: הֵן מוֹסְפֵי חֹדֶשׁ עֲשֹׂתֵי עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשֹׂתֵי עֲשָׂרָה
צְלֻעוֹתֵיהֶם: צָקוּן לַחֲשֵׁם בְּרִכּוֹת תִּשְׁעַ. כְּמוֹ תִשְׁעָה
שְׁבִזְרוֹעוֹתֵיהֶם: וּמִלְכִיּוֹת וּזְכָרוֹנוֹת וְשׂוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ
שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת יְדֵיהֶם: פֶּלֶל תְּמִידִים שְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה. כְּמוֹ
שְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה חֲלִיּוֹת שְׁבִשְׁדְּרוֹתֵיהֶם: זְבַחֵי תְּמִידִים תְּקִיעוֹת
תִּשְׁעַ. כְּמוֹ תִשְׁעָה שְׁבָרֵאֲשֵׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתִּים שְׁחוֹת בָּם
שְׁמוֹנָה. כְּמוֹ שְׁמוֹנָה שְׁבַצוֹרֵיהֶם: חֵק דָּתָם סְפָרִים חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ
חֲמִשָּׁה שְׁבַנְקִבֵיהֶם: שֵׁם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם שְׁנָה. כְּמוֹ שְׁנָה
כְּלָבִיָּהֶם. מִיּוֹחֹת וְכֶסֶל וְשִׁכּוּי וְסַרְעָף וּבִטָּן וְקָרַב וְעֲשִׂתְנוֹתֵיהֶם.
גָּפֶשׁ רוּחַ גְּשָׁמָה יַחֲדָה תְּהִה. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעֲצָמוֹתֵיהֶם:

יִשְׂאוּ עֵינַי וַיִּכְרֻ אֲזוּן וַיִּפְצוּ פִּיהוּ וְלִשׁוֹן וְגִיב
שְׁפִתוֹתֵיהֶם. מִכַּף רִגְלָהּ וְעַד רֹאשׁ גְּתוּכָהּ פְּרוֹט

wenn Du
stehst die
möge
vortreten
thun an
(Neujahr)
gesproche
sowohl v
dem Fro
wird her
chen; d
Guten u
halten,
zur Bef
Tage d
hat Wo
gen. St
gen de
offen, e
Stets
Gott di
Handlu
der zu
zur Rec
stiget a
Er frei
len, w
Sein G
ein G
Noch f
Sein L
gen D

Volle
Pflichte
gen G
ernd ei
Lehre
und
Deiner

מַעֲשֵׂיהֶם. כְּתִקְוֹעַ שׁוֹפָר בְּקוֹל יַחְפְּרוּ שׁוֹטְנֵיהֶם.
לְהַצְדִּיקָם בַּיּוֹם הַזֶּה שְׁמוֹעַ שְׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

Borb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו. וְהוּא
יִשְׁמָעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהִיּוֹת לָכֵם לֵאלֹהִים:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!“

אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: *Gemeinde n. Borb.*

Borb.
einde
Borb.
Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

Gem. אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה

אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יי
לְמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Der Preis Deiner Herrlichkeit, Deiner Allmacht ist voll die ganze Erde; wenn Du Recht sprichst vom Himmel, fürchtet auch beruhigt sich die Erde. Vor dem Tage des Gerichts erzittern die Abgründe der Erde. Die mächtige Stimme der Posaune spricht eindringlich zur Erde, dem Frommen ein lieblicher Sang, ein Schreckensruf den andern Bewohnern der Erde. Es ist eine Zeit, da Er sich aufmacht zum Gericht, zu zürnen der Erde. „Machet Bahn, räumt die Wege“ erschallt es ein Schrecken den Eilfertigen der Erde. Der Furchtbare und Mächtige richtet das Wort an die Erde: Was

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ. אֲמַצְךָ
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ. שְׁמֶעָךְ הֵינִי
מִשְׁמַיִם. כִּכְנִי יִרְאֶה וְשִׁקְטָה
הָאָרֶץ. רַעַשׂ יוֹם מִשְׁפָּט.
גַּעֲשׂוּ (נ"א גַעֲשׂוּ) תְּהוֹמוֹת
הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חוֹק
דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ. צְבִי
לְצַדִּיק בְּזִמְרָה. הַשְׁמִיעָה
כִּנֹּף הָאָרֶץ. פַּחַד וּפַחַת
וּפַחַח. וּפְלָצוֹת יִבְעִיתוּ אֶרֶץ.
עַתָּה תִּכּוֹם לְמִשְׁפָּט. זְעוּם
כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ. *Borb.* סִלּוֹ פָּנֵינוּ
(נ"א סִירוֹ מִנֵּי) דָּרָךְ יִנּוֹבּוּ.
תִּרְדִּים | מִחֲרָדֶת הָאָרֶץ.
גְּאוֹר וְאֲדִיר. טַעַם תְּשִׁיב

fürchtest du dich Erde? warum erzittern die Grundfeste der Erde?

לְאָרֶץ מַה תִּירָאִי אֲדַמָּה. יִרְעוּ תַחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ:

לְהַתְנוּבֵּעַ וּלְהִזְנוּלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כִּמוֹ פְּאֵרוֹהוּ מֵאֵז בִּשְׁחַק יוֹרְשׁוֹ בְּחֻנּוּיוֹ לְפִאָרוֹ בְּאֶרֶץ:

Gemeinde u. Vorb.

אָדִיר אֲדִירָנוּ " אֲדוֹנָנוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהִיא " לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה " אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben: Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

„Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! Alleluja!“

וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר: יְמֶלֶךְ " לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ. צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Gemeinde u. Vorb.

לְדֹר וָדֹר נְגִיד גְּדֻלָּה. וְלִנְצַח נְצַחִים קְדֻשָּׁתְךָ גְּקֻדִישׁ. וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

חָמוּל עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ לְךָ חוֹסֵיךָ. בְּצַדִּיקָה עֲמוּסִיָּה. תוֹקֵדֶשׁ אֲדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ:

כִּי מִקְדִּישֶׁךָ בְּקְדוּשָׁתְךָ קְדֻשָּׁתְךָ. נִאֲרָה לְקְדוֹשׁ פִּאָרוֹ מְקְדוֹשִׁים: וּבִכְן יִתְקַדֵּשׁ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁבֵּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנֶךָ וְהַיְבֻלֶךָ: עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֲהַבֵּת אֵיתָן אֲדוֹנָנוּ. וּבִכְן הִנָּעֲקֵד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אִיּוֹם לְצַדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קְדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדוֹנָנוּ: כָּאִין מְלִיץ יוֹשֵׁר מוֹל מַגִּיד פִּשְׁעֵי. תִּגִּיד לִיעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

Der da faßt in seiner Hand den Maßstab der Gerechtigkeit.

Daran glauben wir Alle, daß er ein Gott ist der Wahrheit und Wahrhaftigkeit.

הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט: וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:

Der da prüfet und erforschet was geheim ist und verborgen.

Daran glauben wir Alle, daß er prüfet Herz und Nieren.

Der da erlöset vom Tode, und rettet aus dem Grabe.

Daran glauben wir Alle, daß er ist ein starker Erlöser!

Der da richtet ganz allein Alle, die da ein- und ausgehen in der Welt.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet nach Recht und Wahrheit.

Der sich hat geoffenbaret als das Wesen alles Wesens, als das Sein alles Seins!

Daran glauben wir Alle, daß er ist und war und sein wird.

Der gewiß ist und verläßlich ist — daß ist sein Name, ist sein Ruhm.

Daran glauben wir Alle, daß er ist und Keines hat sein Dasein außer ihm.

Der da gedenket mit Wohlwollen derer, die seiner gedenken;

Daran glauben wir Alle, daß er des Bundes stets gedenket.

Der ab- und zumißt das Leben allen Lebenden.

Daran glauben wir Alle, daß er ist lebendig und beständig.

Der gütig ist und Gutes thut den Bösen wie den Guten.

Daran glauben wir Alle, daß er ist gütig gegen Alle.

הַפּוֹחֵן וּבּוֹדֵק גְּנֵזֵי נִסְתָּרוֹת:

וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא

בוֹחֵן כְּלֵיוֹת:

הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפּוֹדֶה מִשַּׁחַת:

וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא

גּוֹאֵל חָזֵק:

הַדֵּן יְחִידֵי לְבָאֵי עוֹלָם:

וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא

הַדֵּן אֲמָת:

הַהִגִּי בְּאֵהֶּיָּה אֲשֶׁר אֵהֶּיָּה:

וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא

הָיָה הָיָה וַיְהִיָּה:

הַיּוֹדֵאֵי שְׁמוֹ בֵּן תְּהִלָּתוֹ.

וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא

וְאֵין בְּלֵתוֹ:

הַזּוֹכֵר לְמִזְבִּירָיו טוֹבוֹת זְכוֹנוֹת:

וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא

זּוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחֹתֵם חַיִּים לְכָל חַי:

וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא

חַי וְקַיִם:

הַטּוֹב וְיִמְטִיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים:

וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא

טוֹב לְכָל:

Der da weiß die innerste Beschaffenheit von allen Schöpfungen.

Daran glauben wir Alle, daß er sie geschaffen im Mutterleibe.

Der Alles vermögend ist, und Alles umfasset.

Daran glauben wir Alle, daß er Alles vermag.

Der sich berget im Schirm und Schatten seiner Allmacht.

Daran glauben wir Alle, daß er allein ist, was er ist.

Der macht die Könige zu Königen, und sein ist das Reich.

Daran glauben wir Alle, daß er ist König der Welt.

Der da lenket die Zeiten in seiner Huld.

Daran glauben wir Alle, daß er in Treue bewahret seine Huld.

Der duldsam ist und nachsichtig gegen die, die sich gegen ihn vergangen.

Daran glauben wir Alle, daß er veröhnlich ist.

Der, so hoch er thronet, ruhen läßt sein Auge auf denen, die ihn ehren.

Daran glauben wir Alle, daß er den leifesten Wunsch erhöret.

Der aufmacht die Himmelsportnen Allen, die mit reuigem Herzen angeklopft.

Daran glauben wir Alle, daß seine Hand stets offen ist, die Reuigen zu empfangen.

Der harret des Sünders, und will, daß er gerechtfertiget werde.

מוסף ליום א' דר"ה

הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יְצוּרִים:
וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

יּוֹצֵרָם בְּבֶטֶן:

הַכּוֹל יְכוּל וְכוֹלֵלִם יָחַד:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

כָּל יְכוּל:

הֶלֶן בְּסֵתֶר בְּצֵל שְׁדֵי:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

לְבַדּוֹ הוּא:

הַמְּמַלִּיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוֹכָה:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

מְלַךְ עוֹלָם:

הַנּוֹהֵג בְּחֶסֶדוֹ כָּל הָדוֹר:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

נוֹצֵר חֶסֶד:

הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עֵין מִסּוֹדָרִים:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

סוֹלֵחַ סְלָה:

הָעֹלִיז וְעֵינוֹ אֶל-יְרֵאָיו:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

עוֹנֵה לְחַשׁ:

הַפּוֹתַח שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בַתְּשׁוּבָה:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

פְּתוּחַהּ יָדָיו:

הַצּוֹפֵה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ:

Rosch Hasch. II.

Daran glauben wir Alle, daß er gerade ist und gerecht ist.

Der langmüthig ist und zürnet nur auf kurze Zeit.

Daran glauben wir Alle, daß er schwer ist zu erzürnen.

Der barmherzig ist, und sein Erbarmen läßt vorangehen vor dem Zorne.

Daran glauben wir Alle, daß er mild ist und leicht zu verfühnen.

Der sich selber immer gleich ist, und gleiches Recht hat für Klein und Groß.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet in Gerechtigkeit.

Der ohne Fehl ist und Falsch, und grad und schlicht ist mit denen, die graden Herzens sind.

Daran glauben wir Alle, daß sein Wirken ist ohne Fehl und Falsch.

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

צַדִּיק וְיֵשֶׁר:

הַקָּצֵר בַּזַּעַם וּמֵאַרִיךְ אַף:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

קָשֶׁה לְכַעֵס:

הַרְחוּם וּמְקַדִּים רַחֲמִים לְרַגְזוֹ:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

רַךְ לְרִצּוֹת:

הַשְׁוֵה וּמְשׁוּה קְטוֹן וְגוֹזֵל:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא ^{Borb.}

שׁוֹפֵט צַדִּיק:

הַתָּם וּמִתְפָּם עִם תְּמִימִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

תָּמִים פְּעֻלוֹ:

תִּשְׁגֹּב לְבָרְךָ וְתִמְלֹךְ עַל כָּל בְּיַחְוֹד:

כַּכְתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל כָּל

הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶׁבְּרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים. וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲנָךְ אֶחָת לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְבֵךְ שָׁלֵם. כִּמּוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן לְפָנֶיךָ. עוֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה-שֶׁבְּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ. תְּהִלָּה לְיִרְאַיִךָ. וְחִקּוֹה לְדוֹרְשֵׁיךָ. וּפְתִיחוֹן פִּי לְפִנְיָחִלִים לָךְ. שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצִמְחַת קֶרֶן לְדוֹד עַבְדְּךָ. וְעֲרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ. בְּמַהֲרָה כִּימֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יֵרָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ. וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ. וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ.

ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן תכלה. פי תעביר ממשלתו ודון מן הארץ:

Sie alle werden kommen Dich anzubeten, den Namen Deiner Herrlichkeit zu preisen, Deine Gerechtigkeit in die fernsten Inseln zu verkünden, selbst Völker, die Dich nie gekannt haben, werden Dich suchen, sie werden Dich preisen aus allen Enden der Erde, und rufen: Der Herr ist erhaben. Dann werden sie ihre Götzen zerstören, sich ihres Bilderdienstes schämen, und einmütig sich hinneigen Deine Einheit zu verehren. Mit der Frühsonne schon werden Deine Verehrer Dich suchen Deine Herrschermacht anerkennen, den Irrenden werden sie Weisheit predigen, von deiner Größe sich unterhalten, Dich, den Allerhabenen erhöhen und mit Gebeten vor Dir erscheinen. Deiner Majestät werden sie Kränze winden, selbst Berge werden Gefänge anstimmen, entfernte Inseln Deiner Herrschaft huldigen, und Deine Herrscherpflichten willig auf sich nehmen. Dich werden sie rühmen in großen Versammlungen, daß es die Entfernten hören und herbeiströmen, und Deine Königskrone anerkennen.

Borb. ויאתיו כל ארץ ויעבדוהו ויגידו באיים צדקה וידרשוהו עמים לא ידעוהו ויהללוהו כל אפסי ארץ ויאמרו תמיד יגדל יי. (ויזבחו לך את זבחייהם) ויזבחו לך את עצביהם ויהפרו עם פסיליהם וישו שכם אחד לעבדוהו וייראוהו עם שמש מבקשי פניהו ויבירו פת מלכותה וילמדו תועים בינה וימללו את גבורתה ויגשאוהו מתנשא לכל ארץ ויסלדו בחילה פניהו ויעטרוהו נזר תפארה ויפצחו הרים רנה ויצהלו אים במלכה ויקבלו עול מלכותה עליהם וירוממוהו בקהל עם וישמעו רחוקים ויבואו ויתנו לך כתר מלוכה:

ותמלוך אהיה לך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך ימלוך לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך בכתוב ויגבה צבאות בששפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה הפלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיה וקרבתנו מלכנו לעבדותך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה יום תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו. ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו
 בבית בחירתך. בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמה עליו. מפני הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַהּ בְּמִקְדָּשְׁךָ: יהי
 רצון מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן
 שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּיּוֹם. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֵּד כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ
 מִלְּכֵנוּ גְּלָהּ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפֵעַ
 וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
 הַגּוֹיִם. וְנַפְוִצוֹתֵינוּ כְּגַם מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָגָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
 עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֵת מוֹסְפֵי
 יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה גַּעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֲמֹר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מְלֶאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם
 עוֹלָה לָרִיחַ גִּיחַח לַיְי פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד. אֵיל אֶחָד. כִּבְשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה. תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כְּמִדְּבַר. שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל. וַעֲשִׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּין כְּנִסְבֹּו.
 וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכִפָּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֲלֵת
 הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
 לָרִיחַ גִּיחַח אֲשֶׁה לַיְי:

סוחרין הארון — Man öffnet die heilige Lade.

כשמגיע כס"ז לכל המונם סוגרין, וכשמחסיל ואנחנו סומקין.

עלינו לשבת לארון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא
שם חלקנו כהם וגורלנו כקל המונם: ואנחנו פורעים
ומשפת חיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
שהוא גוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים: סוגרין הארון

כליזכר לזמרים הוא חלסינו ולס"כ סחון סוזר בקול כס:

הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו. כפתיב בתורתו
וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ו
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

בשעה שסלזכר לזמרים הוא אלהינו וכו' לומר כס"ז פסוקים שלו בלחם.

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו: וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ו מעל ועל הארץ מתחת
אין עוד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הן ליי אלהיה השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: כי
שם יי אקרא הבו גדל ואלהינו: יהי שם יי כבוד מעתה ועד עולם:

Gott und Herr unserer Väter! Sei du mit uns und mit Allen, die dein Volk Israel hat gesendet, daß sie sie vertreten, und für sie das Wort führen, und das Heil des Lebens ihnen von dir erbitten und erbeten. Lehre du sie, was und wie sie reden sollen, und verständige sie, wie sie zu sprechen haben; sei ihren Bitten und Wünschen stets geneigt, und gib selber ihnen das Verständniß ein, wie sie nach Gebühr dich rühmen und verherrlichen können. Im Lichte deines Angesichtes wallen sie und beugen willig das Knie vor dir; mit ihrem Munde segne sie dein Volk — möge es aus deinem Munde gesegnet sein mit deinen Segnungen. Sie führen

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו
היה עם פיפיות שלוחי עמך בית
ישראל העומדים לבקש תפלה
ותחנונים ו מלפניך על עמך בית
ישראל: הזרם ו מה נשיאמר.
הבינם ו מה שידברו. השיבם ו
מה שישאלו. יהעם איך יפארו:
באור פניך והלכו. בך לך
יברעון. עמך בפייהם יברכו.
ומברכות פיהם פלם יתברכו: עמך

dir vor dein Volk, und schreiten selber ihm voran; an ihnen hängt jedes Auge im Volke, und ihr Auge schauet und hoffet auf dich! In Furcht und Grauen treten sie hin vor die heilige Lade, und möchten stillen und beschwichtigen allen Zorn und Grimm; wie eine Mauer stehe dein Volk um sie herum; — o wollest du vom Himmel auf sie schauen, und ihrer dich erbarmen. Das Auge heben sie zum Himmel auf zu dir, das Herz schütten sie wie Wasser vor dir aus — o wollest du vom Himmel sie erhören. Laß sie nicht straucheln mit ihrer Zunge, sich selber nicht verstricken in ihren Worten und Reden, nicht zu Schanden werden an denen, auf die sie ihre Hoffnungen gesetzt, nicht Andere durch sie beschämt werden in ihrer Zuversicht; daß ihr Mund nicht ein Wort rede, das nicht nach deinem Willen wäre, das dir mißfallen könnte. Denn die du begnadigest, Gott, die, sind begnadiget, und wessen du dich erbarmest, der findet überall Erbarmen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Ich begnadige, den ich begnadige, und erbarme mich dessen, der des Erbarmens ist.“

Und so heißt es in der Schrift:

„Laß nicht zu Schanden werden an und durch mich, die auf dich hoffen und vertrauen, Gott Herr Zebaoth, daß sich meiner nicht zu schämen haben, die dich suchen, Gott Israels!“

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון לשליח צבור

אוחילה Ich hoffe zu Gott und bete ihn an, und erbitte mir von ihm die Gabe der Rede. Vor seinem versammelten Volke will ich singen von seiner Macht und Größe, und von meinen Rippen strömt sein Lob nach seinem Thun und Walten. Der Mensch der ordnet die Gedanken,

לפניה יעבירו. והם בתוך יעבורון:
עיני עמך בם תלויזות. ועיניהם
קך מיחלזות: גשים מול ארון
הקדש באימה. לשכך פעם וחימה:
ועמך מסביבים אותם פחומה.
ואתה מן השמים תשגיה אותם
לרחמה: עין נושאים לך לשמים.
לב שופכים נקחך פמים. ואתה
תשמע מן השמים. שלא יכשלו
בלשונם. ולא ינקשו בשונם.
ולא יבשו במשענם. ולא יכלמו
כם שאונם. ואל יאמר פיהם דבר
שלא כרצונך: כי תנוקה יי אלהינו
המה חנונים. ומרוחמיה המה
מרוחמים. כמה שידענו יי אלהינו
את אשר תחזן יוחן. ואת אשר
תרחם ירוחם: פכתוב בתורתך
וחנתי את אשר אחזן. ורחמתי
את אשר ארחם: ונאמר אל יבשו
כי קוף אנני אלהים צבאות. אל
יכלמו כי מבקשיך אלהי ישראל:

אוחילה לאל. אחלה פניו.
אשאלה ממנו מענה לשון:
אשר בכהל עם. אשירה
עזו. אביעה רננות. בעד
מפעליו: לאדם מערכי לב.

das beredte Wort gibt ihm Gott dazu! Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm! Mögen die Worte meines Mundes in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, und die Gedanken meines Herzens in Gnaden, Herr, vor dich, meinen Hort und mein Erlöser;

(Am Sonntag wird anstatt אהללה das untenstehende gefagt.)

Preisen will ich meinen Gott, von Seiner Allmacht singen von Seiner Herrlichkeit will ich erzählen, ihn schmücken mit Königsabzeichen. Meinen Schöpfer will ich erheben, auf dessen Wort Alles entstanden; ich will rühmen von Ihm, dem allein nur das Scepter gebührt. Seine ewigen Siege will ich verkünden, mir, aus dem Heere des Gottes Zebaoth, geziemet solch Preis, Sein Herrscherrecht in seiner Größe zu zeigen. In zahlreicher Versammlung will ich's verkünden und rühmen, wem die Erhabenheit und Allmacht und die Herrschaft gebühret! Kommet

וּמִי מֵעַנָּה לְשׁוֹן: יי שִׁפְתַי
תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד | תִּהְלָתֶךָ:
יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן
לְבִי לְפָיֶךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

מיוסד ע"ס א"ב מכוונב.

אֶהְלֵלָה אֱלֹהֵי. אֲשִׁירָה
עִזּוֹ. אֶסְפְּרָה כְבוֹדוֹ.
אֶאֱפָדְנֵנו מְלוּכָה: אֲשַׁנֵּב
לְפֹעֵל. אֲשֶׁר שָׁח וּפָעַר.
אֲנִיְהוּ. כִּי לֹו יֶאֱתָה מְלוּכָה.
בְּעִזּוֹ נִצַּח אֲשַׁנֵּן. כִּי צָבָאוֹ
אֲנִי. וְלִי נָאָה שִׁיחַ. גֹּדְלֵ
הַמְּלוּכָה: בְּקָהֵל אֲבֵשֶׁר.
בְּרִב עִם אֲדָבָר. לְמִי שְׂאֵת
וְיִתֵּר עִזּוֹ. וְלְמִי הַמְּלוּכָה:

Am Sonntag.

מיוסד ע"ס א"ב מכוונב.

(אַנְסִיכָה מְלָכֵי. לְפָנָיו בְּהִתְהַלְּכֵי. יֶאֱזוֹר עִזּוֹ וַיִּמְלֹךְ:
אֶלִּיל בְּהִשְׁלִיכֵי. לְפָנֵי בֵּא יוֹם | מְלָכֵי. אִישׁ מְלֶאכֵי. יִשְׁלַח
וְאִזּוֹ יִמְלֹךְ: בְּכֹאֵז לְהִלּוֹךְ. נְתוּשׁ חֲנֹף מִמְּלוּךְ. בֵּית גְּאִים בְּלִי
מְלוּךְ. יִסַּח לְבַל יִמְלֹךְ: בְּתוֹכֵי יְהִלּוֹךְ. בְּהוֹפִיעֵז לְמְלוּךְ.
בְּמִקְכוֹתוֹ אֶמְלֹךְ. וְאִזּוֹ יִמְלֹךְ: גְּבֻרַת מְמַלְכוֹת. בְּמִגְרוֹ מְמַלְכוֹת.
נֹזִים וּמְמַלְכוֹת. יְהוּם וְהוּא יִמְלֹךְ: גְּלִיוֹן הַלִּיכוֹת. וְסִפָּר

dir v
ihm
Auge
schar
Furch
vor d
stillen
und
dein
du v
und i
heben
Herz
aus
sie er
mit
verstr
Neben
denen
gesetz
werde
Mund
nicht
dir m
begna
get,
der fi
schriel
lehre
gnadi
der d
Un
„E
an u
fen u
baoth
men
Zorae

לה
bete
von
Vor
will
und
Lippe
seiner
Men

herbei ihr Völker, tretet näher
 ihr Reiche! schauet hin, wie herr-
 lich Ihn schmücket das Königsge-
 wand. Rühmet Ihn mit mir,
 gemeinschaftlich wollen wir Ihn
 erheben, und thut nicht stolz
 mit euereem Königthume. Als
 Er auf dem Weltmeer Wege
 bahnte, beachtet es wohl, wem
 fiel das Königthum zu? Er
 tummelte das Meer wie ein
 Roß gegen sechshundert Reifige
 (Pharaos). Was half da der
 Mann? die Reichsgewalt?
 Merkt dies ihr Fürsten, es
 dürfte euch erschüttern, erwäget
 den Jammer und gebet auf die
 Lust zum Herrschen. Gottes
 Macht nur verkündet, unterhal-
 tet euch davon Nationen, wem
 der Name eines Herrschers bei-
 gelegt werden darf. Jener
 (Amalek) bekrigte die erste
 Nation (Israel), ging zu
 Grunde; denn Gott schwur's
 bei Seinem Herrscherthron. Er
 (Amalek) wurde zum Gespötte
 der Nachwelt, weil er nicht be-

גוֹשׁוּ גוֹיִם וּבָאוּ מִמְּלָכוֹת.
 רָאוּ מַה-נְהַדָּר. בְּמוֹחַ
 הַמְּלוּכָה: גִּדְלוּהוּ אֶתִי.
 וְגָרוּ מִמְּנֵהוּ יַחַד וְאֵלֵתֵתְנָאוּ.
 בְּגֹזַר הַמְּלוּכָה: הֲרָכִים
 בְּעֵת נַעֲשֵׂתָהּ מְצוּלָה.
 הִתְבּוֹנְנֵנוּ יַחַד. לְמִי נִזְרְקָה
 מְלוּכָה: דְּרָךְ סוֹם בָּיִם.
 כִּנְגֹד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב.
 וּמַה-יּוֹעִיל נְבָר. עוֹז
 בְּמְלוּכָה: הָאֵינֵנוּ רוֹזְנִים.
 אִזּוּ נִירְגְּזוּ. הַבֵּיטוּ חֲתַת.
 וּמֵאִסוּ מְלוּכָה: הִגִּידוּ כַחוֹ.
 לְאֲמִים וְדַבְּרוּ. לָזֶה יִכְתַּב.
 שֵׁם הַמְּלוּכָה: וְנִלְחַם
 רֵאשִׁית גוֹיִם וְאָבָד. כִּי
 נִשְׁבַּע חַי. בְּכַסֵּא מְלוּכָה:
 וַיִּזְעַג בְּכָל דּוֹר. כִּי לֹא

Am Sonntag.

תְּהַלְכוּת. גַּל הַיּוֹם לְזָכוֹת. חוֹכִיו לְמַלּוּךְ: הַזְרִיחַ גְּסִיכּוֹת.
 בְּחַנּוּן קוֹל בְּכוֹת. דְּבָרָה אֲנִי בְּמַלְכוֹת. וּמִי יוֹכַל לְמַלּוּךְ: דְּכֹאֵי
 רוּחַ גְּסִיכּוֹת. מַחֲפָשֵׁי בְיוֹם דִּין זְכוֹת. דְּשָׁה בְּעוֹל מַלְכוֹת. עַד
 צוּר יִמְלֹךְ: הַלּוּךְ מֵהַלֵּךְ. חֲמֵשׁ מֵאוֹת הַלֵּךְ. הַדּוֹר עַד חֲמֵלֵךְ.
 בְּעוֹז לְמַלּוּךְ: הַבֵּל הַמְּמַלֵּךְ. עַל מָה מְלָךְ. הֲלֹא בְּמִי גְּמַלֵּךְ.
 כִּי אֵין לְמַלּוּךְ: וּמִלְּפָנֵי מְלָךְ מְלָךְ. חַי מִלְּפָנֵים מְלָךְ. וְעַד תִּכְבֵּל

achten wollte, wer am Meere für sie gestritten, und zu einem Reich sie erhoben. Ein Knecht, der gegen Mittag wohnte (Kanaan) erhob sich über seinen Herrn; Die Erde ergrimmete vor Scham, daß ein Knecht die Krone tragen sollte. Israel that den Fluchwürdigen in Bann, darob, daß er die allerhöchste Herrschaft lästerte. Cheschon und Baschan begannen einen Streit, wollten das Heer Zebaoths durch ihr Land nicht durchlassen; ihre Heere wurden aufgelöst, ihre Länder zerstückelt, sie hörten auf ein Reich zu bilden. Sie thaten übel daran, die Kanaaniter, sie waren Fremde im Lande der Nachkommen berühmter Ahnen. Josua schlug sie bis zur Grenze zurück, die Lade des Herrn voran, Seine Herrschaft zu verkünden. Der zu Charoscheth (Sifferah) thronte bedrängte das Volk, wollte ohne Anstrengung das Land

לְמַד. מִי נִלְחַם בָּיָם. וְעָטָה
מְלוּכָה: זָר עַל אֲדוֹנָיו. עָבַד
יּוֹשֵׁב נְגֹב. בְּזֹאת תִּתְּנֶנּוּ אֶרֶץ.
בְּשֵׂאת עָבַד מְלוּכָה: זָרַע
בְּרוּכִים. חֲחַרִּימוּ אֲרוּרִים.
כִּי נָתַנּוּ קוֹדֶ. לְאֲדִיר
בְּמְלוּכָה: חֲשָׁבוֹן יִבְשָׁן.
עוֹרְרוּ מִלְחָמָה. בְּלִי לְתַת
דָּרָךְ. לְצַבְאוֹת מְלוּכָה:
חִיקֶם נִשְׁמַד. וְאֶרְצָם חִלְקָה.
וַיַּעַל זְרוּעָם. נִפְלָה מְלוּכָה:
טָפְשׁוּ בְנֵי כְנַעַן. כִּי נִבְרִים
הֵם. בְּאֲדַמַת בְּנֵי שָׁם. זָרַע
מְלוּכָה: טָבְחָם בֵּין נוֹן. עַד
פְּנֵה אֶרֶץ. לְפָנֵי אֶרֶץ
הַבְּרִית. אֶרֶץ הַמְּלוּכָה
יּוֹשְׁבֵי חַרוֹשֶׁת. אִזּוּ הִקְשָׁה
לְחֵץ. עֲזָרוּהוּ בְּלִי בְּצַע.

Am Sonntag.

כָּל מֶלֶךְ. הוּא לְבָדוֹ יִמְלֹךְ: וְמֵה יַעֲזוּ מֶלֶךְ. בְּעֹז מִשְׁפַּט מֶלֶךְ.
וְכַעֲבוֹר סוּפָה בְּהֶלֶךְ. יִחְלוֹף מִמְּלוּךְ: זָךְ דִּין בְּעָרְכוֹ. יֵאָחֵז
דָּרְפוֹ. זָרִים בְּדָרְכוֹ. נָקָם יַעֲטוּ וַיִּמְלֹךְ: זָר זָד בְּשִׁלְכוֹ. יִתֵּן עֹז
לְמַלְכוֹ. זָכִים בְּהַמְּלִיכוֹ. עַל כָּל יִמְלֹךְ: חֲדָשׁוּ מְלוּכָה כְּדָת
וְכַהֲלָכָה. חוֹטֵר מִמְּלָכָה. בְּמִישׁוֹר יִמְלֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָה. וְאֶרֶץ
יִם | מְבוּכָה. חֲתָלָה לְמַפָּה. יַעַל בְּעֵת יִמְלֹךְ: מִזְרַח מְלָכִיּוֹת.

gewinnen helfen; da stritt Gott gegen ihn mit einem soldlosen Heere (der Naturkräfte,) er ging mit Andern zu Grunde, Gott blieb Alleinherrscher. Wie eine Cedar Libanons erhob sich Assur, lästerte: ich will zu Boden treten das mächtigste Reich; ein Feuer verzehrte ihn zur Zeit des Besachfestes, daß sie alle inne wurden, nur Gottes ist das Reich. Der Götzendiener, (Nebukadnezar) der den Himmel erstürmen wollte fuhr zur Hölle, er verlor alles menschliche Gefühl und die Königskrone. Da wurde Gottes Allmacht erkannt, Ihn wurde das Reich zuerkannt, der die Macht hat zu erhöhen und zu stürzen. Zur Schlachtbank wie Schafe sollten sie (Israel) geführt werden (zu Hamans Zeiten,) doch gestaltet es sich, daß sie (Esther) aus dem jüngsten Stamme (Benjamin) im Königsgewande die Herrschaft behielt. Die ohne Geld verkauft wurden, sie wurden ohne Lösegeld wieder frei; erhebt Ihn, der die Herzen der Könige wie

אֶפְסֵי מְלוּכָה: יְהִי נִלְחָם
בָּם. צָבָא בְּלִי בְּצַע. כִּן
יֵאבְדוּ שָׂאָר. וְלֹאֵל הַמְּלוּכָה:
כְּאָרְזוּ בְּלִבְנוֹן. אֲשׁוּר נָדַל.
וַחֲרַף אֲזוּרִיד. כִּבִּיר
הַמְּלוּכָה: כְּלִיל אֵשׁ הַמָּמָם.
בְּדִיל שְׁמִוּרִים. וְאִזּוּ יִדְעוּ
כֹּל. כִּי לֹאֵל הַמְּלוּכָה:
לְשַׁחַת כָּרַע בָּל. כְּחִשְׁבוֹ
עֲלוֹת לְשַׁחַק. וְסָר מִנּוּ לְבַב
אֲנֹשׁ. וְרַד הַמְּלוּכָה: לְכִנּוּ
הוֹשֵׁב. וְכַח אֵל הַכִּיר.
לְמָרִים וּמִשְׁפִּיד. הַשְּׁלִים
מְלוּכָה: מִנְּרָה צֹאן לְטַבַּח
וְנִתְּכֵנוּ עֲלִילוֹת: בְּלִבּוֹשׁ
צָעִיר. רוּדָם הַמְּלוּכָה:
מְכִירֵי בְּלֹא הוֹן. פְּדוּיֵי בְּלֹא
כֶסֶף. סוּלוֹ לְמִטָּה כַּמִּים.

Am Sonntag.

עֲזָבְדֵי מִשְׁכִּיּוֹת. מְמָאוּ חֶמֶד שְׁכִיּוֹת. בְּנִאָוָה לְמְלוּךְ: שׁוֹהַר
זְכִיּוֹת. וְשֹׁאֵג קוֹל בְּכִיּוֹת. טָבַע צִוֵּל דְּכִיּוֹת. יִפֶּן וְכֶם יִמְלוּךְ:
יִהְיֶה מִשְׁלִיכִים. עָלָיו בְּנֵי מְלָכִים. יוֹם זֶה לֹו מְחַפִּים. בּוֹ יְבוֹא
לְמְלוּךְ: יַעֲבְרוּ מִתְּהַלְכִים. לְפָנָיו כְּמִלְאָכִים. יַחַד מְמַלְכִים יִי
יִמְלוּךְ: כְּתִים בְּכַתְּתוֹ. אֵיִים בְּהַבְּתוֹ. כֶּסֶם מְמַלְכְּתוֹ. יִכּוֹן וְיִמְלוּךְ:
כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ. וְקִדּוּשׁ הַלִּיכְתּוֹ. בְּנִמְרוֹ מְלַאכְתּוֹ. לְעֵין כֹּל

Wasser leitet. Sie wurden ferner verkauft den Söhnen der Griechen, von den Grenzen ihres Reichs sie zu entfernen; ihren Bund wollten sie zerstören, das Volk zum Abfall von Gott verleiten; allein das Priesterreich (die Chasmanäer) schlugen sie zurück in ihrer Ohnmacht. Esau schmeichelte seinem Vater, ihn durch Wildpret zu gewinnen, erlangte auch durch Weinen das Reich, (erhaschte den Segen) doch Jakob obfielte, so überkam Beshurun das Reich.

Verschaffe Deinem furchtbaren Namen zu Zion, wie einst mit Erfolg das Ansehen auf dem Herrscherthron. Auf! Auf! Herr o Wonne der ganzen Erde, errichte Deinen Thron in der Königsstadt. Daß

לב המלוכה: נמכרו יונאים.
 לבני יונאים. ורחקים | מעל
 גבול מלוכה: נארו ברית
 ודת. והמרידו עם באל.
 ומגרום בלא כח. מכהני
 מלוכה: שעיר החניף.
 להורהו בצדו. וירש בקול
 בכי. חרב ומלוכה: ^{בשב.} שגב
 חלקו. היות גביר לאחיו.
 ועוד תשוב. לישרון מלוכה:
 עשה לה בציון. שם
 נוראות. כאז תצליחנה.
 בכסא מלוכה: עורר
 והקץ. משוש כל הארץ.
 וכונן בסאד. בקרית

Am Sonntag.

ימלוד: לכל גובה יפיל. והר וגבע ישפיל. לכל אום יאפיל.
 וכאור זרוע ימלוד: לראי יקפיל. וחרשים יכפיל. ליום זה
 פיר הפיל. מציון למלוד: ממו גוים. המו גאים. מערו מתגאים:
 גאה בבאו למלוד: מלכו דגוים. נטלו סגוים. מלך הגוים.
 עת אתא למלוד: גדיבי עמים. יאפשו מעמים. נשוא מעמי
 עמים. אל מקומם ימלוד: נגון געימים. למולם | מגעימים.
 נשאם מעממים. עליהם למלוד: סבית אלילים. כיון גלולים.
 סחוב פמו חללים. יושלכו בלי למלוד: סוד אך אללים הבו
 בני אללים. שאו זמרה והלולים. לארון כי ימלוד: עזו יד
 דהשיאו. להרים גשיאו. עמוסיו בנשאו. יעזו וימלוד: על

gewi
 gegen
 Heere
 ging
 Gott
 eine
 Affur
 Bode
 Reich
 zur
 sie a
 tes i
 diene
 Him
 zur
 mens
 Röni
 Allin
 das
 Mach
 stürze
 Scha
 führt
 Zeite
 daß
 sten
 Röni
 behie
 wurd
 geld
 der
 זוהר
 לוד:
 בוא
 יי
 לוד:
 כל

die Sonnen- und Mond-Anbeter beschämt und zu Schanden werden, wenn Du Deine erhabene Herrschaft wieder herstellst. Schmücke die schönste der Städte für Israel, und offenbare vor unsern Augen die Herrlichkeit des Reichs. Die aus Aegypten erlöste Schaaren sangen Dir in jener Festnacht Siegeslieder, schritten durchs Meer, sahen im Geiste, wohin sie verpflanzt werden und zur Herrschaft gelangen.

Verfenkt sind die Thore des Ballastes, des Gotteshauses, geschwunden ist die Herrschaft aus ihrer Mitte; wieder kehrt der Allheilige dort ein für Ewigkeiten, dann erheben die Thore von Neuem ihr Haupt, bei der erneuerten Herrschaft.

Die in Wollust sie lagerte (Babel) hat ihr Wittwenhum nun er-

מְלוֹכָה: פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה.
 וְחֶמְדָּה תַּחֲפִיר. וַיְבוֹשׁוּ
 עֹזְבֵימוֹ. בְּשֵׂאתֶךָ מְלוֹכָה:
 פָּאֵר עִיר יוֹפֵי. לְבָרָה כַּחֲמָה.
 וְנִלְה לְנִגְדָנוּ. כְּבוֹד מְלוֹכָה:
 צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צוּעֵן. שׁוֹרְרוּ
 בְּלֵיל חַג. וְהוּא לִילָה נִשְׁמָר.
 לְסַחֵף מְלוֹכָה: צְעָדוֹ בְּמֵי
 שַׁעַל. צְפוּ בְרוּחַ שֶׁכַּל
 אָנָּה יוֹנְטָעוֹ. וַיִּקְבְּלוּ מְלוֹכָה:
 קוֹמְטוֹ שְׁעָרֵי זְבוּל. בֵּית
 עוֹלָמִים. כִּי מִבִּינֵימוֹ.
 שְׁבָתָה מְלוֹכָה: קָדוֹשׁ יְבֹא
 בָּם. לְעוֹלָמִים. וְאֵז יִשְׁאוּ
 רֵאשׁ. בְּחֶדְשׁוֹ מְלוֹכָה:
 רְבִצָּה עֲדִינָה. שְׁקֵטָה

Am Sonntag.

רום משאו. ידיהו בנשא. על הוד פסאו. ישב ומלוך:
 פור תפורר ארץ. בכליון וחרץ. פח ביושבי הארץ. ירגיו
 ומלוך: פחד שופרות ערץ. ישלש וכס ירץ. פאר מכנה
 הארץ. יעלו פי ומלוך: צבי מהדום יעל ואדר משעל. צהל
 משמי מעל. ירגנו פי ומלוך: צבאות כל פועל. לצלעם ירמי
 תעל. צפירה פאר להעל. הן לצדק ומלוך: קצינים אשר מלכו.
 אדרת ישליכו. קול יתנו ומליכו. לאדון פי ומלוך: קרואים
 ומלוכו. ואחריו יהלכו. קוממיות ילכו. ובראשם ומלוך: רז
 המוקמן. ליום זה מוקמן. רשום למועד וזמן. וכו נוקם ומלוך:

reicht, ihre Herrschaft ist zu Ende; herbei ihr Helfer, entnehmt den Purpur von Edom, überreichet dem Herrn, die Königszier. Falschheit haßt Gott, sie schwebt auf unserer Zunge; Wahrheit wird vergebens gesucht, darum ist die Herrschaft so fern von uns. Allmächtiger! entferne jedes Uebel aus Deinen Schaaren, daß sie Dir huldigen zum Königthum. Kleide Dich in Hoheit, umgürte Dich mit Allmacht, daß kein Fremder herrsche! Halte aufrecht die Welt, stürze die Bosheit, stelle die Gerechtigkeit wieder her und lege an das Königsgewand. Vergelte den Völkern, rechte mit den Nationen, zerbrich der Bosheit Gewalt, Herrscher des Reichs! Laß schwinden die Götzen, zeige Dich erhaben in Deiner Allreinheit; Du allein nur sollst genannt werden, ewiger, alleiniger Beherrscher.

מאלמון. כי ארד לה. קין
המלוכה: ריבו מושיעים
שאו אדר מאדום. ושירת
על אדון. הוד המלוכה:
שוא שגא אל. והוא על
לשוננו. בקש אמת ואין.
ורחקה מלוכה: שדי הסר
און מצבאך. ויריעו לה.
תרועת מלוכה: תחגור
גאורת. תתאזר עזו. לבל
ישתרר. זר במלוכה: תכזן
תבל. כי יונער רשע. ושם
צדק לרגליו. ויצנוף מלוכה:
תקום גוים. תזכיה לאמים.
תשבזר מטה רשע. מושל
המלוכה: ^{Borb.} תחליף
אלילים. תושגב לבדך.
תקרא נצח יחיד במלוכה:

Am Sonntag.

רועה נאמן בבאו מתימן. רוח יסעיר בתימן. בגלעד ימלוד:
שגאן עליות. וסוד פליאיות. שיר מתולדות. יפצחו כי ימלוד:
שאיות תחתיות. והוד אותיות. שאון המון בריות. יריעו כי
ימלוד: תכזו כם בשמש. שמו לפני שמש. תוארו כצאת
השמש. במלכו ימלוד: ^{Borb.} תזמד ממזרח שמש. ועד מבואת
שמש. תמה ברה בשמש. ירום וימלוד: על כן גקוה לך

על כן נקנה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה.
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתו. לתקן
 עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמה להפנות אליה
 כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל
 בך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד
 שמה יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותה. ותמלוד עליהם
 מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלה היא. ולעולמי עד תמלוד
 בכבוד. בפתוב בתורתך יי ימלוד לעולם ועד:

ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אלהיו עמו
 ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
 ישראל: ובדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה ומושל בגוים: ונאמר
 יי מלך גאות לבש לבש יי עזו התאזר אף תפוז תבל כל תפוז: ונאמר
 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
 הכבוד יי עזו ונבזר יי נבזר מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
 עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד
 סלה: ועל ידי עבדיה הנביאים כתוב לאמר בזה אמר יי מלך ישראל ונאולו
 יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ונאמר ועלו מושיעים
 בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר והיה יי למלך על
 כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר שמע
 ישראל יי אלהינו יי אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוד על כל העולם כלו בכבודך
 והנשא על-כל-הארץ ביקרה. והופע בהדר גאון עזה על-כל
 יושבי תבל ארצה. וידע כל-פעול כי אתה פועלתו. ויבין כל
 יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי
 ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: קדשנו במצותיה ותן
 חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. ומהר
 לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים. אמת ודברך אמת וקיים
 לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ. מקדש ישראל ויום
 הזכרון: ומוקעין תשר"ת.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סגול לזמנים היום הרת עולם וס"ץ מוזק.

היום Heute ist der Tag, da die Welt ward neu geboren; heute der Tag, da Gott stellet in's Gericht alle Schöpfungen der Welten! Sind wir Kinder? Sind wir Knechte? Sind wir Kinder, so erbarme du dich unser, wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmet. Sind wir Knechte; — mit Aug' und Seele hängen wir an dir, bis daß du uns, Herr, begnadigest, und bringest an's Licht unser Recht, furchtbarer, heiliger Gott!

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים: אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

ולזמנים ארשת וס"ץ מוזק.

Das Regen unserer Lippen möge dir gefallen, hoher und erhabener Weltengott, daß du achtest, daß du schauest, daß du hörst, daß du hörchest auf den Posaunenschall und Klang, und empfangest in Barmherzigkeit unsere S u l d i g u n g!

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא מבין ומביט מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו ותהביל ברחמים ובכרצון סדר מלכותינו:

(Am Sonntag wird anstatt אהרז das untenstehende זכר gesagt.)

אמר So ängstlich ich in meinem Thun, so sorglich ich auch bin, ich fürchte den Tag des Gerichts, da meiner gedacht werden wird. Ich will suchen den Allgnädigen, anbeten den Allerbarmer und flehen zu dem der diesen Tag eingesetzt hat zur Erinnerung. Ich komme vor Gericht, auf wen soll ich mich stützen? Wer wird es

מיוסד ע"ס א"ב כמול זכרתי סמכות. אפחד במעשי. אדאג בכל עת. אירא ביום הין. בבואי לזכרון: אדרוש לחנון. אחלה לרחום. אחנן דחק לי. יום לזכרון: בבואי למשפט. במי אשען. ומי

Am Sonntag.

מיוסד ע"ס תשר"ק מכוזע סמך תיבת זכר.

זכר תחלת כל מעשי. אשר בכל שנה געש. תחלתם למאם. יוצר כל יצור: תזכחת מעשי. אם יצאה בכעס. תזמך

für mich nachsuchen, daß ich zum Guten erwähnt werde! Ich stütze mich auf das Verdienst der Urahnen, meine Ansprüche sind zu Ende; vormals konnten sie mir ersprießlich sein. Mein Muth wurde gestärkt, als Er, (Moses) für mich bat, und mein Andenken nicht schwand vor Gott. Und wollte mich auch einer vor Ihm vertreten, mir kann eignes Verdienst nur frommen. Als er noch (Aaron) im Priestergewande, mit dem Brustschild umgürtet war, war das meine Freude, mein Namen war der Erinnerung übergeben. Dem Sterben in der Gemeinde that er Einhalt, als ein fremder Priester (Korach) sich dem Dienste näherte, und verbrannt wurde zur Erinnerung. Schau, o Gott! ich stehe vor Dir, es ist kein Mann von Verdienst unter uns, der zum Andenken verzeichnet werden sollte. Wo ist einer, der (gleich Pinchas) Deinen Unwillen durch Gebete abwenden könnte, daß sein Namen der Nachwelt übergeben

וּחֹפֶשׁ לִי. צֶדֶק לְזִכְרוֹן:
בְּאֲבוֹת בְּטַהַרְתִּי. וּפְעֻלָּם
אֲכַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי קָדָם
לְזִכְרוֹן: גְּבָרָה זְרוּעֵי. בְּשֹׁחַ
מִחֲנֵי נָא. לִבְד יִמַּח מִנִּי.
שֵׁם וְזִכְרוֹן: גְּבַר אִם יַעֲמֹד
לְפָנָיו. הַיּוֹעִיל. בְּעֵת יִבְקֹשׁ
מִנִּי. זְכוּת לְזִכְרוֹן: דַּעַתִּי
בְּלוֹבֵשׁ אֶפֶזֶד. וְחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוֹחֵק
שְׁמִי לְזִכְרוֹן: דִּלְג בְּמַחְתָּה.
עַד יַעֲצֹר נִנְיָה. בְּגִשְׁתִּי זֶר מְכַהֵן
יְקוּד לְזִכְרוֹן: הַבֵּיטָה אֵל.
בְּעֵמְדֵי לְפָנֶיהָ. אִין בְּקָרְבִי
אֲנוֹשׁ. תְּוִי לְזִכְרוֹן: הַיֵּשׁ מִי
יִפְלֵל. וַיֵּשִׁיב חֲמָה. וַיּוֹחֵק
לְהִזְרוֹת. שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן. וְמִי

Am Sonntag.

לְמַעַנֵּנוּ יַעֲשׂה. וַיִּצְוֶרִים יִזְכּוֹר: זִכָּר שְׁמִבְרָאשִׁית. תְּבוֹאֵת רֵאשִׁית.
שׁוֹרֵשׁ בְּפִי רֵאשִׁית. יִרְא וַיִּזְכּוֹר: שְׁצָף חֲרִישִׁית. אִם חָר
לְהֵשִׁית. שׁוֹבָה אֲשֶׁר הֵשִׁית. לְשׁוֹכְבִים יִזְכּוֹר: זִכָּר וְרֵאשׁ
עֲפֹרוֹת. וְתוֹלְדוֹת וְסְפִירוֹת. רֵשׁוֹם סְפִירוֹת. לְמַסְפָּר חוֹל יִזְכּוֹר:
רוֹבַע מַסְפָּרוֹת. מִחֲנֵי לְכַפְרוֹת. רִגְשׁ וְשׁוֹפְרוֹת. לְשִׁפְרוֹם
יִזְכּוֹר: זִכָּר קְרִיאַת וְסִפָּר. אֲשֶׁר גְּלַמִּי שִׁפָּר. קָצַב לוֹ בְּסִפָּר.
בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְזִכּוֹר: קָצַף אִם הוֹחֲרֵט בְּסִפָּר. לְכַלְתִּי מְצוּא

werde. Wer ist (gleich Samuel) so uneigennützig, dem das Volk, ja Gott selber das Zeugniß der Redlichkeit gab zum Andenken? Er versühnte uns durch Opfer und ist sein Ruhm gleich jenem Brüderpaar (Moses und Aaron) dem Andenken übergeben. Als er (David) den Zorn des Herrn sah, sprach er: vollführe Deine Strafe an mich; das gedachte ihm Gott zum Andenken. Er flehete, und das gezückte Schwert kehrte zurück in die Scheide, dadurch setzte er sich ein glänzendes Andenken, dem Sonnenglanz gleich. Zur Zeit der Dürre hoffe ich auf Regen, durch Vermittelung dessen, (des Elia) der dem entseelten Kinde Leben einhauchte. Er lebt im ewigen Andenken, wird schauen den Bund, dafür, daß er gegen das fahrlässige Volk eiferte für den Bund. Nochmals ward mir Mittel Gott zu versöhnen, durch Opfer,

שׁוֹנָא בְּצַע. יִדְבַר עֲנֵנוּ בִּי.
וַיַּעַזְוִי אִמְרֵ עַד. אֶדְוִן לְזִכְרוֹן:
וּבִטְלָה הֶלֶב. יִכְפַּר בְּעַדְנוּ.
וּכְנָגַד שְׁנֵי עֲפָרִים. יַעַל
לְזִכְרוֹן: זַעֲפָ יִרְאֵ וַיֹּאמֶר. תְּהִי
יָדְךָ בִּי. אֲשֶׁר כָּלֵב אֱלֹהֵיו
הוּא לְזִכְרוֹן. זַעֲק וְהִשִּׁיב.
חָרַב אֶד נְדָנָה. וְהוֹשֵׁת לוֹ
כִּשְׁמֶשׁ. כִּם לְזִכְרוֹן: חֲבִיתִי
בְּעֵת עֶצֶר. לְפֹתֵחַ וּמִמְטִיר.
כִּמְשִׁיב רוּחַ לַיֶּלֶד. אֲבוּד
מִזְכְּרוֹן: חִי לְרֵאוֹת בְּרִית.
בְּדַבְרוֹ קִנְאֵתִי. כִּי עֲזָבוּ עִם
בְּרִית וּזְכְּרוֹן: שָׁרֵם הָיָה לִי.
מִכִּפּוּר פָּנִים. מִנְחָה הוֹלֶכֶת.
כִּשְׁוֹחַד לְזִכְרוֹן: שָׁרַף נִרְדָּ
וּסְמִים. לְמַסַּב תְּחַדְרֵיו. דָּם

Am Sonntag.

כּוֹפֵר: קִיּוֹם זְכָרוֹן זֶה סִפּוּר. לְפָנָיו יִזְכּוֹר: זִכָּר צְפוּן מוֹרְדֵי אוֹר.
תְּמִים דּוֹר כְּאוֹר. צִיָּה כְּחַר לְאוֹר. קִנְיֵוֹ יִזְכּוֹר: צְפוּפִים פָּנֵי
נְאוֹר. מִשְׁפָּטִים תַּת לְאוֹר. צַחַן רוּעַ שְׂאוֹר. בְּרִיב בַּל יִזְכּוֹר:
זִכָּר פְּעֻלַּת אֲזַרְתָּ. הַעֲרַתָּה מִמְזַרְחָה. פְּעֻלוֹ יִזְרַח. בְּקִרְבַּ שְׁנָיִם
יִזְכּוֹר: פַּח אִם הוֹטַרְחָה. פְּרַחְיוֹ לְמַרְחָה. פְּלוּלוֹ יִצְרַח. בְּעַדְם
יִזְכּוֹר: זִכָּר עֲקֵדַת מוֹרְיָה. כְּהִיתָ רֵאֵיָה. עֲדֵי עָרוֹם וְעָרְיָה. סְבוּכוֹ
יִזְכּוֹר: עֲצָב מְרִיָּה. אִם כּוֹאֲבָה פּוֹרְיָה. עֲתָרוֹ לְרֵאֵיָה. וְלִזְכוּת

für
zum
Ich
dien
Anspr
mals
lich se
stärkt
mich
nicht
wollte
vertre
dienst
noch
wand
ungü
Freud
Erinn
Sterk
er
Priest
Dienst
wurde
o Go
ist ke
unter
verzei
ist ei
Deine
abwer
Name

שִׁית.
חַר
רֵאֵיָה
זִכּוֹר:
פְּרַחְם
סִפּוּר.
מְצוּאָה

Räucherwerk, Schaubrot und andere Verordnungen; jetzt aber bin ich gestellt — ein inhaltleerer Topf auf die Glut — ein Trost nur kommt mir in Erinnerung: Du werdest Israel nicht zum Wittwer machen (verlassen.) Gott, Dir nur vertraue ich, nicht auf Menschen, die sterblich sind; Dein Namen allein bleibt ewig ein Andenken. So sehr sie mich stützen, Dein Erbarmen nur suchte ich; wäre dieses nicht gewesen, mein Andenken wäre längst nicht mehr. Jene konnten mit all ihrer Macht zu Dir mich nicht zurückführen, ihrer Verherrlichung nur ließen sie zurück zum Andenken. Diesem Tag nur war es vorbehalten zur Schließung der Rechnungen, er ist der Anfang der Tage, zur Erinnerung des ersten Tages (der Schöpfung). An ihm werden alle verzeichnete Thaten aufgedeckt und bekannt und kommen zur Erinnerung. Tod und Leben, Friede und Krieg, Mangel und Ueber-

וְחָלַב לְגִיחַת. וְלַחֵם הַפָּנִים
 לְזִכְרוֹן: יִצְנֵתִי עַל גַּחְלִי
 רִיקָה. כִּי לֹא אֶלְמָן. שְׁתִּי
 לְזִכְרוֹן: יְהִי אֲבֵטָה בְּךָ. וְלֹא
 בְּגִדִיבִים. כִּי הֵם בְּקִבְרִי.
 וְלִנְצַח שְׁמֵךָ לְזִכְרוֹן: כָּל
 אֲלֵה סִמְכוֹנִי. וְרַחֲמֶיךָ
 בְּקִשְׁתִּי. לֹא הֵם תִּמְתֵּי.
 וְאִינִי לְזִכְרוֹן. כִּי הֵם בְּזִרְעִי.
 עֲדִיךָ לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶיךָ
 בְּפִיהֶם. שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן. לְיוֹם
 זֶה נִכְמָם. סִכָּם חֲשִׁבוֹנוֹת.
 תְּחַזְּקֵה לְיָמִים. וְרֹאשׁ
 לְזִכְרוֹן: לְהִקְרֹא בּוֹ. כְּתַב
 עֵט וְשִׁמֹּר. גְּלוֹי וּבְאֵר. וְיִדְוֶע
 לְזִכְרוֹן: מָוֶת וְחַיִּים. שְׁלוֹם
 וּמְלַחְמוֹת. צַחְצָחוֹת וְשׁוֹבַע

Am Sonntag.

יִזְכּוֹר: זָכַר סֵלֶם חֵלֶם. וְעֲלִיו מְחֻלָּלִים. שְׁרֵי אַרְבַּע וְעֵלָם. בּוֹ
 כְּמֵאז יִזְכּוֹר: שְׁרִיגֵיו בְּמַעְלָם. וַיֹּאמֶר לְגַעְעָלָם. שִׁידוֹ יוֹעִילָם.
 בְּרִית לְזָכּוֹר: זָכַר נְקֻבֵי מַטּוֹת. שְׁבוּעַת מַטּוֹת. גְּדִידוֹת הַמַּטּוֹת.
 לְאַמְצָם יִזְכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹל מוֹטוֹת. אִם פִּי לְהַמְטוֹת. נִפְיָן
 חֲדַר הַמַּטּוֹת: לְכַפּוֹר יִזְכּוֹר: זָכַר מְצֻקִים. יְסוֹד מוֹצְקִים.
 מְפַעְלָם לְצוּעְקִים: בְּפוֹט חֵשׁ לְזָכּוֹר: מְפִי יוֹנְקִים. אֲשֶׁר בְּפוֹף
 נוֹאֲקִים. מֵאֵמֶר בְּרִית וְחֻקִּים. דְּבַר קָדְשׁוֹ יִזְכּוֹר: זָכַר לִין

fluß, sie werden heute bestimmt. Die Handlungen des Menschen, seine Schritte, von ihm verges- sen, sind Gott im Andenken. Wer kann sagen: meine Wege waren verborgen, wegen dieser mir zugeschriebenen Sünde geschieht mir Unrecht! Die Handlungen des Menschen überführen ihn selbst, strafen ihn klugen, und treten als Zeugen auf. Erwäget Gottes Denken und Führung, ihr Menschenkinder alle, die ihr unter seinem Hirtenstabe wie eine Heerde zum Andenken anvertrauet werdet. Zürnt Er, so schließt Er aus Seine Frommen, sie entgehen so Seinem Unwillen. Thue Wunder für die Lebenden, sonst gleichen sie den Todten; im Grabe kommt Deine Treue zu keiner Erinnerung. Was Du vormalß zum Entgelt der Tugend gethan, thue jetzt für uns auch ohne Verdienst; Deinen Wun-

באים לזכרון: מעללי גבר.
 ומספר צעדיו. נשכחו
 מאנוש. ולא אל לזכרון:
 נסתרה דרכי. מי יוכל
 שיח. לשוא נכתב לי. חטא
 לזכרון: נגד פני גבר.
 מעשיו יזכחו. ויענה בו
 כחשו. עד לזכרון: שיחו
 מזמות אל. יחד כל בני
 איש. עוברי תחת שבט
 בצאן לזכרון: ^{Borb.} סוגר
 דלת. בעד תמימים בזעם.
 עד בא קצם. צאת לזכרון:
 עשה פלא לחיים. לבל
 יהיו כמתים. היש אמתך.
 בקבר לזכרון: עוררת אז
 בפועל. עוררנו בלא פועל.

Am Sonntag.

כפרים. ואמרי שפרים. למשקמי פרים. בשפה יזפור: לעת
 בקור ספרים. סתרים מספרים. לשני עפרים. לצדק יזפור:
 זכר כבוד משפן. מקום דור שכן. ברוכים בו שכן. חסד נעורים
 יזפור: פיור עם בן. ונועם קול דוכן. כפיר ביזם | מוכן.
 לנבונים יזפור: זכר ילד נון. ומשפטי אורי אפנון. יזכרו
 ברנון. פלאם לזפור: יוקש ברק השנון. אם השלף לתאנון.
 יקשיב תחנון. חנוניו לזפור: זכר מעם שופטים. ואות קציר

bern stifte das Andenken. Wende Dich, o Gott, denen zu, die in den Gärten weilen, (den Frommen in den Gotteshäusern) beachte sie, die von Deinem Gesetz sich unterhalten; Du kennst ihre Thaten, ihre Verdienste, trotz ihres mühevollen Lebens, aus Deinem Buche der Erinnerung. Sene Füchse (Egyptier) die Verderber des Weingartens, trachteten darnach den Weinstock (Israel) bis auf die Wurzel zu vertilgen und sein Andenken; sie drückten sie durch schwere Arbeit; sie schrieten, es wurde ihnen geholfen zu Gunsten ihrer Urahnen, die bei Dir in gutem Andenken stehen. Du prüfetest die Geschlechter im Voraus, an denen Du kein Gefallen fandest, die ließeſt Du vorübergehen in Deiner Erinnerung. Ein Geschlecht nur nahmst Du auf aus Tausend, übergabst ihm Deine Lehre und zeichnest es auf der Nachwelt zum Gedächtniß. Allerhabener! Du zeigtest sonst großes Wohlgefallen an Deiner Jugend-

הלא לנפלאותיך. תעש
 לזכרון: פני אלהים כיושבי
 גנים. מקשיב לנדברימו.
 בדת לזכרון: פעלם לפניך.
 ושכרם אתך. אוכלי לחם
 העצבים. בספר לזכרון:
 צצו שעלים. מחבלים
 ברמים. להכרית מנפן.
 שורש וזכרון: צרום בספרך.
 נאקו ונושעו. בכזשר הררי
 קדם. הוחק לזכרון: קדם
 בנת להורות. אין בהם חפץ
 חלפתם ואבדתם. מהיות
 לזכרון: קחת דור מאלקה.
 אמריך הנחלתם. למענם
 בכל דור. חקת לזכרון:
 רם חשק מאד. בכלת

Am Sonntag.

חמים. טפש | שומים. יחיל מלזכור: מורה ארבעת שפטים.
 אם נענשו נשפטים. טבע משפטים. אשר שם יזכור: זכר
 חצות לילה. ותורות משפטי לילה. חשף באישון לילה. גגנו
 למו יזכור: חקר מפקד לילה. יגיה בלהב לילה. חוק הגה
 יזמם ולילה. לגיהם יזכור. זכר זה זבול. אשר בכצעי חבול.
 זדונות | סבול. עוד כל יזכור: זעם במבול. אם יצאה לחבול.
 זכרון ירח בול. לחלקה יזכור: זכר וכח כל פועל. בקו | ופלם

braut nahmst ihr Märtyrertum, ihre Leiden in Erwägung; sie zog Dir nach in jene finstere Wüste, o gedenke diese zärtliche Liebe wieder zu freundlicher Erinnerung. Dies Volk artete aus, setzte sich der Schmach der Widersacher aus, nahm ein ihm mächtiges Götzenbild auf zum Gedächtniß. Leicht hätte ihm dieß Verderben gebracht, wäre er (Mose) nicht aus der Verwirrung aufgestanden, um Gott an Seinen Schwur und Sein Bündniß zu erinnern. Aus altem Widerwillen gegen die Heidenvölker, bezeugtest Du uns wieder Deine Liebe, ein Zeugniß zum ewigen Gedächtniß. Ein vergessenes Geschlecht nahmst Du, wie im Werth gefallenes Silber, wieder auf. O nimm auch uns wieder auf, unser Andenken ist wieder vergessen.

נְעוּרִים. הַרוּגִיהַ וְעַנְיִיהַ.
תַּתָּה לְזִכְרוֹן: רְצָה אַחֲרֶיהָ.
בְּגִיא צִיָּה וְצִלְמוֹת. אֲהַבַת
כְּלוּלוֹתֶיהָ. תַּעַשׂ לְזִכְרוֹן:
שַׁחַתוּ עִם זֹו. שְׂאֵת שְׂמֵצָה
בְּקַמְיָהֶם. שֵׁם פֶּסֶל וְלֹא אֵל.
שַׁחַתוּ לְזִכְרוֹן: שִׁבְלוֹ בְּמַעַט
רָנַע. רֹוּלִי קָם בְּפָרְץ.
מֵעוֹרָר שְׁבוּעָה. וּבְרִית
לְזִכְרוֹן: תַּעֲבֹת מֵאֵו. עֲדַת
כָּלוּ לְאֲמִים. חֲשַׁקְתָּנוּ מֵהֶם.
עֲדוֹת לְזִכְרוֹן: תִּמּוֹר כֶּסֶף
נִמְאָם. דּוֹר נִשְׁכַּח קַחְתָּ.
קִנְנוּ שְׁנִיתָ. כִּי שִׁכַּחְנוּ

Am Sonntag.

יַעַל. וְאִם בְּמָרָד וְאִם בְּמַעַל. רַב חָסֵד יִזְכֹּר: וְאִם טוֹב וְאִם
רָע. אֲשֶׁר בּוֹ יֵאָדָע. וְסִתּוֹ יִפְרָע. בְּסִאֲפָאָה מִלְּזִכְרוֹן: זִכָּר הַחַיִּים.
עַד כַּמָּה הֵם חַיִּים. הֵן לְמֹנֹת אִם לְחַיִּים. חֵי חֵי יִזְכֹּר: הַמּוֹן
שְׂאוֹן בְּרוּאִים. יַעֲבֹרוּ לְפָנָיו בְּמִרְיָאִים. הֲלֹא כְּמוֹ רֵאוּיִם. לְכָל
אֶחָד יִזְכֹּר: זִכָּר דְּלוּת וְעִשָׁר. בְּצִוּרָת וְחִשָׁר. דּוֹפִי וְגַם יוֹשָׁר.
בְּדִין הוּא יִזְכֹּר: דְּבַר גְּלוּי וְסִתָּר. בְּגִיגוֹת וְסוֹתָר. דֵּי חֶסֶד וְיִתָּר.
לְקַצֵּב יִזְכֹּר: זִכָּר גְּנוּגִים לְיֹשֵׁב. בְּמַדְבָּר וְיֹשֵׁב. גְּשֵׁם וְרוּחַ
לְנֹשֵׁב. מֵהַיּוֹם יִזְכֹּר: גְּרוֹן לְהַקְשֵׁב. מֵעַם שְׂמוֹ חוֹשֵׁב. גְּלוּיֹת
לְהִשָּׁב. בְּיוֹם תַּקַּע יִזְכֹּר: זִכָּר בְּהַל וְחִימָה. קָרַב וּמְלַחְמָה.
בְּקוּעַ חוֹמָה. לְחֹמַת יָם יִזְכֹּר: בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה. אִם הוּקַנְס

bern stiftete
Dich, o
in den
Fromme
beachte
Gesetz
kennst ih
dienste,
Lebens,
Erinneru
tier) die
gartens,
Weinstoc
Wurzel
Andenken
schwere
wurde it
sten ihr
Dir in
Du pri
im Vora
Gefallen
vorüberg
nerung.
nahmst
übergabf
zeichnest
zum Ge
Du zeig
gefallen

שְׂפָטִים.
זִכָּר:
הַ גְּנוּגוֹ
הַ הֶגְה
חֲבוּל.
לְחֲבוּל.
וּפְלֵם

Der Fromme (Jakob) hatte es erwogen, nach welchem seiner Söhne sein Name genannt werden sollte, legte zum dauernden Gedächtniß seine Rechte auf Ephraim. O nimm auch Du Ephraim wieder auf, den Du einen Liebling einen theueren Sohn geheissen: als Erstgeborenen schreibst Du ihn ein zum Angedenken.

מוֹכְרוֹן: תָּרַ אִישׁ תָּם.
בְּמִי זָרְעוּ יִכְנֶה. שֶׁבֶל יָדָיו.
לְאוֹת וּמוֹכְרוֹן: ^{Borb.} תִּרְפַּק
מְשׁוּל אֶפְרַיִם. בְּשַׁעֲשׂוֹעַ
יָלֵד וּבֶן יָפִיר. הֵלֵא בְכוֹרֵי
הוּא. חֲקֵת לְמוֹכְרוֹן:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניה נגלו כל תעלומות
המזון ונסתרות שמפראשית: אין שכתה לפני כסא כבודך. ואין נסתר מנגד
שיניה. אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נקחד מפקך. הכל נלו
וידוע לפניה "אלהינו. צופה ומפיט עד סוף כל הדורות. כי תביא חוק
זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמזון בריות לאין
תכלית. מראשית בזאת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלית
מעשיה זכרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל
המדינות בו יאמר איזו לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.
ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולפנות. מי לא נפקד ביהם הנה. פי זכר
כל היצור לפניה בא. מעשה איש ופקדתו. נעלילות מצעדי גבר. מחשבות
אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש. אשרי איש ו שלא ישכתה. וכן אדם
יתאפיץ בך. כי דורשיה לעולם לא יבשלו. ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך.
פי זכר כל המעשים לפניה בא. ואתה דורש מעשה כלם: וגם זאת נח
באהבה זכרת. ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים. בתביאה את מי המבול
לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על בן זכרוננו בא לפניה "אלהינו.
להרבות זרעו פעפרות תבל. וצאצאיו כחול הים. בפתוב בתורתך ויזכור
אלהים ואת נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בפתב ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישבו המים: ונאמר וישמע אלהים ואת נאקתם

Am Sonntag.

מהומה. בצור קול הומה. לאדמה יזכור: זכר אמינה ושקר.
אזון שיה וסקר. אות פקדת בקר. לרנעים יזכור: ^{Borb.} אם
לזול אם לזכר. או למעת או לעקר. אנוש בדקדוק וחקר.
למשפט יזכור:
אתה זכר ober der Linie.

מזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את בריתי יעקב. ואף את בריתי יצחק. ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: ובדברי קדשך כתוב לאמר. זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי: ונאמר. שרף נתן ליראיו זכור לעולם בריתו: ונאמר וזכור להם בריתו וינחם כרב חסדיו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. הלוי וקראת באזני ירושלים לאמר. פה אמר יי זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך נהקימותי לך ברית עולם: ונאמר. הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים פי מדי דברי בו זכיר אוקרנו עוד על פן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקידת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בחר המריה. ותראה לפניך עקדה שעקר אברהם אבינו את יצחק בנו על גב המזבח וכבש רחמי לעשות רצונך בלבב שלם פן יכבשו רחמיך את פעםך מעלינו וכמוכך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך פאמור: וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: * כי זכר

(*) כשיש ברית נילס לומרים כלן פוזמן זכר נפתיסת לרון סקודס.
 זכור ברית אברהם ועקדת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך: אות ברית ביני ובינה אבינו. למי החותמת הכר-נאפי אם בבשרנו. ברית ברית תוחלתנו. זכור ואל-תפר בריתך אתנו. ושוב ברחמים על-שארית ישראל והושיענו למען שמך: רחמיך זכור להלבן בשלג אדם. הבט לברית קניך נא חסדם. קול יעקב איש תם הקדם. זכור עדתך קניית קדם: והשב שפי אהביך עד פינה ובין ידיך. נא הדם לאות למשמרת לעבדיך. חזק דרוש דמים שפכו דמי חסדיך. זכור רחמיך יי וחסדיך: ושוב דרוש דמים דון דינו. השב שבועתים אל-חיק מענינו. חנם נמפרנו ולא בכסף פדנו. זקף מקדשך השמם לעינינו. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך:

Der Fro
 erwogen,
 Söhne f
 sollte, le
 dächtniß
 im. D ni
 wieder a
 einen th
 als Erst
 ihn ein
 תעלומות
 תהר מנגד
 הכל גלי
 ביא חוק
 ת לאין
 תחלית
 קב: ועל
 לשבע.
 פי זכר
 מחשבות
 ובן אדם
 דמים בך.
 את נח
 המבול
 אלחינו.
 וזכור
 ה ויעבר
 באקתם
 וישקר.
 Bor
 אם
 ותקור.

מוסף ליום ב' דר"ה

כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת אֶתְּהָ הוּא מְעוֹלָם וְאֵין שְׂכָחָה לְפָנָי כִּסֵּא כְבוֹדָךְ.
וְעַקְרַת יִצְחָק לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בְּרוּךְ אַתָּה יי
זוֹכֵר הַבְּרִית: ומוקטין תשר"ת

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקסל טוונקיס היום ורת עולם וס"ץ מוזכ.

הַיּוֹם הִרְרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט.
כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם בְּבָנִים. אִם כְּעֹבְדִים: אִם
בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֵם אָבֱ עַל בָּנִים. וְאִם כְּעֹבְדִים
עֵינֵינוּ לְךָ תִּלְוִיזוֹת. עַד שֶׁתִּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
מִשְׁפָּטֵנוּ אִיוֹם קָרוֹשׁ:

וטוונקיס ארשת וס"ץ מוזכ.

אַרְשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ אֵל רֵם וְנִשְׂאָ. מִבֵּין וּמִבֵּית
מֵאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעַתֵּנוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר
זְכָרונֵנוּ:

(Am Sonntag wird anstatt אשא das untenstehende אנוסה gesagt.)

אנוסה Ich suche die Hülfe
weither und finde die Allmacht
vor mir und um mich, wenn
ich sie anrufe. In der göttlichen
Gemeine, in meiner Mitte
steht sie da, und in diesem
kleinen Heiligthume will ich
sie anrufen. Beachte und hüte
mich, ich bin ein verirrtes
Schaf; jeder scheert mich und

אָנוּסָה לְעֹזְרָה. אֲמַצָּא
נְגִדִי. אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת
קְרָאִי בְּקוֹל: אֲשֶׁר בְּעֵדַת
אֵד. בְּקִרְבִי נִצָּב. וּפֹה
בְּמִקְדָּשׁ מְעַט. אֲצַפְצֶף
לוֹ בְּקוֹל: בְּקִרְבִי דִרְשָׁנִי.
שָׂה פּוֹזְרָה אֲנִי. נִגְזַזְתִּי

Am Sonntag.

עיוקר ע"ס א"ב מרובע.

אֲשָׂא רְעִי בְּצִדְקָה. תֵּת לְפִזְעֵלִי צִדְקָה. אֲשַׁאֲלָה מִשְׁפָּטִי
צִדְקָה. קוֹל | לְהִרְיִם כְּשׁוֹפָר: אֵין קוֹרֵא בְּצִדְקָה. רוֹזֵף צִדְקָה צִדְקָה.

Ich muß verstummen, darf meine Stimme nicht erheben. Meine Scheerer sprechen: es ist verstoßen, sich selbst überlassen, darf seine Stimme nicht erheben. Ich fand Freude in der Beschäftigung seiner Lehre sie war mir angenehm. Er neigte mir sein Ohr und sprach: laß mich vernehmen Deine betende Stimme; schnell jedoch entfernte Er sich von mir, wie Opher über Berge, als Er Recht und Ordnung in meinen Wohnungen suchte, und nichts davon zu hören war. Führe ihn zu mir zurück, Abraham! vielleicht wird er dir zu Willen sein, weil du Seiner Stimme folgest. Sprich Gutes für das Volk, zeige hin auf das Opfer zu Moriah; laß seinen Gehorsam sprechen für die, die Deiner Stimme nicht gehorchten. Hilf,

וּנְאַלְמַתִּי. בְּלִי לְהַרִים קוֹל:
בְּאִמּוֹר גּוֹזְזִי. גְּדָחָה הָיָא.
שׁוֹמְרָה וְצָלָה. לֹא יִשְׁאַג
בְּקוֹל: גְּלַתִּי שִׁיחַ בְּחֻקָּיו.
וְחֻכֵי עָרֵב. הִטָּה אֹזֶן וְשָׁח.
הִשְׁמִיעֵנִי יְיָ אֵת קוֹלְךָ קוֹל:
נָז וּבָרַח מִנִּי. בְּעוֹפֵר עַל
הָרִי בְּתַר. בְּבִקְשׁוֹ דָת
וְאוֹת בְּמִשְׁכְּנוֹתַי וְאִין קוֹל:
דְּלִג מִבְּתַר לְבַתַּר. הִשְׁיִבְהוּ
אֵלַי. אִוְלִי יִשְׂא פָנֶיךָ. עֵקֵב
שְׁמַעְךָ בְּקוֹל: דְּרוֹשׁ טוֹבָה
לְמוֹ. וְרֵאָה שָׂרָה מוֹרְיָה.
אֵלֶם פִּיהוּ יְהִי צְדָקָה. לְלֹא
שְׁמַעָה בְּקוֹל: הָסֵר מִחֻלְקָה.
יְדֵיִם שְׁעִירוֹת. הוֹנָה
בְּתַחֲנוּגִים. כִּי לָךְ הַקּוֹל:

Am Sonntag.

אֶקְרָא שְׁמַעָה צְדָקָה. בְּקוֹל בְּלוֹל בְּשׁוֹפֵר. בְּגִתִּי בְּמַדְעִי. לְמַרְחוֹק
אֵת דְּעִי. בְּטוֹי תְרוּעָה בְּיַדְעִי. בְּקוֹל מִתַּן שׁוֹפֵר: בּוֹ בְּהַרְיֵעִי.
אַרְצָה לִי רוּעִי. בְּאַמְצוֹ זְרוּעִי. בְּקוֹל כַּחַ שׁוֹפֵר: גְּשִׁתִּי בְּיוֹם דִּין.
לְהַתּוֹכַח בְּדִין. גּוֹלָה עוֹמֵק הַדִּין. בְּקוֹל קַפְאוֹן שׁוֹפֵר: גְּזַרְתַּ דָת
וְדִין. אִם חִיבְתִּי בְּדִין. גְּרוּזִי יַעֲכֵב מוֹרַע דִּין. בְּקוֹל עִם שׁוֹפֵר:
דְּרוֹשׁ וְהַעֲלֵ רְטִיָּה. לְפָנֵי מְרִיָּה. דְּעַת לְמַרְוִיָּה. קוֹל חוֹבֵשׁ | שׁוֹפֵר:
דְּחוּי לְכַרוּיָּה. בְּעַד נְכַרְוִיָּה. דְּרוֹר לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל הַעֲבָרָה

daß jenes Zeugniß nicht in Vergessenheit kommt, daß bei seinen Nachkommen diese Stimme nie aufhöre. Meine Propheten und Redner, Söhne meiner Mutter, sie regten mich an, Seiner Stimme zu gehorchen. Sie standen auf ihrer Warte und ermahnten, Er theilte ihnen Geheimnisse mit, ließ sie seine Stimme vernehmen. Jetzt ist Er von mir gewichen; Soll ich umhergehen Ihn zu suchen? — Er ist überall. — Wohin soll ich meine Stimme schicken. Auf Erden wird meines Gottes erwähnt, — des Allmächtigen in den Höhen, — voll ist die ganze Erde Seiner Majestät, so rufen vernehmlich die höhern Wesen. Auch die Heere in den Wassern, worauf Er Seinen Weg gebahnt, sprachen: wir haben keine Gestalt wahrgenommen, sondern eine Stimme. Ich suche in den Wüsten, ob Er da zu finden? Dort wird es verneint. Einst, als Er Seine Lehre verkündete, erschütterte mich Seine Stimme; der

הושע. אשר לא תשכח
 עדות. ומפי זרעו. לא יסוף
 קול: וחזוי ומליצי. הם בני
 אמי. ואז נחרו בי. למען
 אשמע קול: ועל משמרתם.
 יעמדו ויזעקו. וגל להם
 סוד. והוא יענם בקול: זה
 חמק מני. אסוב
 ואבקשנו. בכל מקום הוא
 אנה אשא קול: זכר דודי
 למטה. אדיר במרום. מלא
 כל הארץ כבודו: חילי
 מים. אשר בסבילו. דברו
 תמונה לא ראינו. זולתי
 קול: חפשי ישימון. היש
 ואמרו אין. קדם תתו עזו.
 בעתני בקול: טהור דלג.

Am Sonntag.

שוֹפָר: הַכָּשֵׁל בְּנֵאֲפִיף: בְּזֶרֶת גְּפוּף. הֵצַג בְּרִיב צְפוּף. בְּקוֹל
 חֲדָדֶת שׁוֹפָר: הֶעֱנַשׁ בְּאֵפוּף. וְשָׁב הָיֹזֶת חֲפוּף. הִזְעִילוּ לֵב
 בְּפוּף. בְּקוֹל בְּפִיפֶת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹר יַעֲלֹזוּ. וּבְדִין יִלְיֹזוּ. וְצָדֵק
 יִרוּץ לְאֶחָזוּ. בְּקוֹל חֵיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ מַכְנִים בְּזוּ. וּמוֹצִיא בְּזוּ.
 וְכֵן מְנוּ יִגִּיזוּ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר: זֶה מְכַל קוֹלוֹת. אֲשֶׁר בְּמִקְהֵלוֹת.
 זָקַק לְקַהֲלוֹת. קוֹל תִּקַּע שׁוֹפָר: זֶמְמִי עֲקֻלְקָלוֹת. מְחַוֵּבֵי סְקִילוֹת
 זָעוּ בְּגִדְוֵעַ מְקָלוֹת. בְּקוֹל שְׁמַע שׁוֹפָר: חֵי מְכַל שְׁנָה. יוֹם זֶה

Altreine schritt über Berge hin,
und vom Berge Mor, Seinem
Aufenthalte, ließ Er Seine
Stimme hören. Ich habe Seine
befreundete Wohnung entweiht,
— er verließ sie und ließ sich
vernehmen: an dem bestimmten
Tage wird Er erscheinen. Ich
war Ihm werth, selbst in mei-
ner Gefangenschaft verließ Er
mich nicht, und eine Stimme
ließ mich versichern: ich werde
mit Dir sein. Er folgte mir
nach Schinar, schlug seinen
Thron auf in Elam, befreite
mich aus allen Aengsten und
drohenden Gefahren; ich danke
es Ihm ewig mit lauter Stimme.
Das Reich kam an Völker die,
nicht wußten, ob ein Gott im
Himmel sei; da rief ich zum
Gott meines Heils um Rettung
aus den ehrnen Fesseln, und
Befreiung aus dem Moder,

הָרִים וְעָבַר. וּמִמְעוֹן הַר
מֹר. אִזּוֹ נָתַן קוֹל: טְמֵאתִי
יְדִידוֹתַי. שְׁכֵנֹו וְעָלָה. לְיוֹם
כָּסֵא יִבֵּא. בְּאֹזְנֵי קוֹל: יִקְרָתִי
בְּעֵינָיו. וְנִלְוָה לִי בְּשִׁבִי. עִמּוֹ
אָנֹכִי. אִזּוֹ הִבְטִיחֵנִי בְּקוֹל:
יָרַד לְשַׁנְעֵר. וְשָׁם כָּסֵם
בְּעֵי לָם. הַשְׁמִיעַ בְּאָרְי.
וּכְנַחַשׁ קוֹל: פִּלָּה מִנִּי דוֹב.
בְּהִתְרַפָּה מִמְּלֶאכֶת. חֵק
בְּמִכְתָּב. וַיַּעֲבֵר קוֹל: כָּבֵשׁ
לִי. אֶרְבָּעָה רָאשֵׁי נָמֵר. וְגַם
אֲנִי בְּהוֹדִיֹת אֶסְקָה. אֲשַׁמִּיעַ
דוֹ קוֹל: לְחַיִּת קָנָה. אִזּוֹ
מָכַר אֶרֶץ. מִי לִי בְּשָׁמַיִם.
אִזּוֹ הִרְיָמָה קוֹל: לְאֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. מִשְׁנֵי בְרוֹל שׁוֹעֵתִי.

Am Sonntag.

שָׁנָה. חֲקוּק לְשׁוֹשְׁנָה. לְקוֹל חֲרוֹת שׁוֹפָר: חֲבָתוֹ מְשָׁנָה. שְׁנֵי
מֵרֵאשִׁינָה. חֲמָא כָּל הַשָּׁנָה. דְּחוֹת בְּקוֹל שׁוֹפָר: טַבַּע בְּרֻכּוֹת
תְּשַׁע. מוֹל שׁוֹפְרוֹת תְּשַׁע. מַהוֹר מֵהֶם יִשְׁע. בְּקוֹל דַּת שׁוֹפָר:
מִנְּךָ צְחוּנֵי רִשְׁע. בְּשׁוּבֶם מִפְּשַׁע. מְרִיתֶם תְּשַׁעֲשַׁע. בְּקוֹל
שׁוֹע שׁוֹפָר: יוֹטֵב מִשׁוֹר פָּר. וּמֵאִיל הַמְּשָׁר. יוֹם הַמִּסְפָּר. לְקוֹל
חֲדוּשׁ | שׁוֹפָר. יִקְשׁ יוֹפָר. וְסוֹמֵן יִחְפָּר. יוֹשֵׁר לֵב יִשְׁפָּר. בְּקוֹל
שׁוֹפָר שׁוֹפָר: כְּעֵת הֵם תּוֹקְעִים. גֵּיא מִבְּקִיעִים. כְּרֻבִים | מְשַׁקִּיעִים

daß
Berge
seinen
me n
pheten
meiner
an, E
chen.
Warte
theilte
ließ f
men.
wichen
Ihn
überal
meine
Erden
wähnt
in der
ganze
so ruf
Weser
Waffe
Weg
haben
nomm
Ich f
Er do
es v
Seine
terte

בְּקוֹל
לב
צָדֵק
בְּזוֹ.
לוֹת.
ילוֹת
הַ

worin mein Fuß versangen war, mit lauter Stimme. Das Ende meiner Leiden wurde mir nicht bekannt, wann also wird in meinem Lande die Stimme der Freiheit erschallen: Selbst meinen Schriftgelehrten ist dies Wissen verschlossen geblieben; meine Seher auch wissen es nicht, wann sie diese Stimme erheben werden. O schaue auf meine Leiden, siehe meine Qual; ich kenne sonst Niemanden, zu dem ich meine Stimme erheben könnte. Ich will ewig hoffen; denn es bleibt kein Wort unerfüllt, was sie ausgesprochen, die Deine leise Stimme vernahmen. Wie wird sich mein Herz dann erfreuen, wenn ich die Stimme Gottes meldend vernehme. Er wird mich auf ewig wie ein Siegel Seinem Herzen aufdrücken, und wie vormalß durch Seine Stimme mich aufmuntern. Du hast mich erhoben, Gott! über alle Nationen, denn meinewegen hast Du am Horeb Deine Stimme hören lassen.

וּמְרַגֵּל עַב מִיַּשׁ הַצְּרָחָתִי.
 בְּקוֹל: מִדַּת קִצִּי. לֹא
 הוֹדִיעַנִי. מִתִּי בְּאַרְצִי. תּוֹר
 יִשְׁמִיעַ קוֹל: מִיּוֹדְעֵי סֵפֶר.
 חֹתֶם קִצִּי. לְבַל דַּעַת צוֹפֵי.
 עַת יִשְׁאֹו קוֹל: נָא הַבֵּט
 וְרֵאֵה. עֲנִי וּמְרוֹדֵי. אֵינ לִי
 מִכִּיר. לְמִי אֲשָׂא קוֹל: נִצַּח
 אֲקוּהָ. כִּי לֹא יִפּוֹל דְּבָר.
 מִמִּקְשִׁיבֵי. דְּמָמָה וְקוֹר:
 שׁוֹשׁ יִשִּׁישׁ לְבִי בְּקִרְבִּי.
 בְּשִׁמְעֵי הוֹדֵי דוֹפֵק. עַל
 פִּתְחֵי קוֹל: ^{Borb.} סֵלָה יִשִּׁימֵנִי
 בְּחֹזֶתֶם עַל לֵב. כְּאֹז תַּחַת
 הַתְּפוֹת. עוֹרְרֵנִי בְּקוֹל:
 עֲלִיתָנִי אֵל. עַל כָּל בְּנוֹת.
 כִּי בַעֲבוּרֵי. בְּחֹרֵב תַּתָּה

Am Sonntag.

בְּקוֹל שְׂאוֹן שׁוֹפָר: כָּל הַמּוֹן מְרַעִים. בְּחֵיל מִתְרוֹעָעִים. כְּאֲשֶׁר
 הֵם | מִתְרַעִים. קוֹל יִרְעֵ בְּשׁוֹפָר: לְהוֹלוֹ בִּיקְשׁוּב. יִבְעַת כָּל
 מוֹשָׁב. לְאֲמִים בְּסֵעַר יִנְשָׁב. בְּקוֹל סֵעֶרֶת שׁוֹפָר: לְיֹדְעֵי יוֹשָׁב.
 לְאֹזֹת מוֹזֵב יִתְחַשָּׁב. לְעַת יִתְיַשָּׁב. בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר. מוֹאֲסֵי
 לְהִבְקִיעַ. בּוֹגְדֵי לְקַעֲקַע. מוֹרְדֵי לְהִשְׁקִיעַ. בְּקוֹל חֲזוֹק שׁוֹפָר:
 מְאֹרֵךְ בְּהִתְקַע. מְקַצֵּר בְּהִתְקַע. מְרִיעַ וְתוֹקַע. בְּקוֹל שְׁלוֹשׁ |
 שׁוֹפָר: נוֹתֵן אִימּוֹת. מְחַפֵּיז אִמּוֹת. נוֹסֵף נוֹאֲמוֹת. מְקוֹל בּוֹדֵךְ

Du bist hoch erhaben über alle Götterwesen, und ewig will ich Dich verherrlichen durch des Schofars Stimme. Aus der Wüste rief, das aus Aegypten befreite Volk Dir bittend zu, aus Assur ließ es seine flehende Stimme vernehmen; o nimm Dich des duldbenden Volkes an laß die Posaune für sie erschallen und rufe sie zusammen mit lauter Stimme. Befestige Deine Gesetze in meinem Herzen, daß sie nicht leicht schwinden und von mir weichen, was Du vernehmlich mich hören liebest. Lernen will ich das lautere Wort, meine Augen stets auf meine Lehrer richten, wie vormals, als Dein Gesandter (Moses) lehrte, was Gott ihn mit Worten gelehrt. Die Zeit des Gerichts ist nun herangekommen, ein würdiger Fürsprecher steht da, Dich bittend zu erflehen; der Neumond ist

קול: על כל אלהים. מאד
נתעלית. נצח תתעלה.
בתרועת קול: פעה
ממדבר. צפור ממצרים.
ויונה השמיעה. מאשור
קול: פקוד צפור בית.
הרוש יונת אלם. תקע
למו בשופר. ושרוק: למו
בקול: צור חקים ומני. לבל
יעופו בנשר. לבל יכנפו.
משמיעי קול: צרופה
אלמד. ועיני למורי. באז
ציר מדבר. ואל משיבו
בקול: קרב קץ. בא עת
משפט. קם מליץ יושר.
להתחנן בקול: קדש

Am Sonntag.

שופר: גותין חומות. משבית מלחמות. נוהם בהמורת. קול
שאג שופר: סודו כגלה. בסין לסגלה. סים | מגלה. בקול הלוח
שופר: סוד יום גאלה. בחספו להגדה. ששון וגילה. קול ישמיע
שופר: עשור דוחה. עונג מדחה. עברות ממחה. בקול צרח
שופר: עונות מוחה. עכרות מאחה. עכורות מנחה. קול חצור
שופר: פגור והסעיר. ממלכות שעיר. פשעה תעיר. בקול קולות
שופר: פתחי העיר. תשקיע ותבעיר. פחד רב וצעיר. מקול
המית שופר: ציון רמו אות. שופרות שלש מאות. צוחה במדין

bestimmt, das Fest anberaumt, ich blase das Schofar und Gott wolle mir antworten. Aus den Gräbern wird es laut werden, von den Felsen wird es wiederhallen, wenn die verdorrten Gerippe in der Erde sich hören lassen werden, eine Fahne wird sichtbar sein auf den Bergen, des Schofars Stimme wird gehört werden zu der lautbaren Freude der längst Verstummten. Die Schwachsinnigen werden sich nicht mehr dem Irrthum zuwenden, nicht mehr verstockt sein der göttlichen Stimme zu gehorchen. Führe mir wieder zu, wie vormals, das überlieferte Gesetz, das Du unter Feuerflammen und Donner ertheilt. Jener Wohlredner (David) hat Weisheit verbreitet, viele liebliche Lieder gedichtet, zu anmuthigem Sang: sie priesen den Ruhm, allen verständlich, des Allmächtigen und Beherrscher des All, in

הודיש. והוכן מועד. ואתקע בשופר. ויענה לי בקול: רגש מקבר. צוחה מפלע. בתת יבשי עצם. מעפר קול: ראו נס בהרים. וקול שופר בארץ. להשמיע רנן. מדמומי קול: שנג לב הותל. עוד בל ישנו. בלי להכביד אוזן. משמוע קול: שובב לי בקרם. דת מורשה. אשר בה עלפתני בלפידים וקול: תבונה הפיק. איש גבון דבר. וחק נועם זמירות בנעימות קול: תהלה יתנו. אז לכל השמיע. לאל מושל בכל.

Am Sonntag.

ראות. בקול שתוף שופר: צפצפו צבאות. בשרו פלאות. צור בעש נפלאות. בקול ערב שופר: קול חלושה. בארקה חלושה. קולות מתן שלשה. קולות בנתנו בשופר: קרן משלשה. היום לזכר אשלשה. קרוא עוד שלשה. בקול עתוד שופר: רחשתי לעליות. ועיני תלויות. ראות פנים גליות. בקול גדל שופר: רביעית חיות. לקוד להיות. רשף שלהביות. בקול להב שופר: שנה תעורר. לשלם גמול. לצורר. שאונו תפורר. בקול גבורות שופר: שושן תדרר. גאלה תכרר. שזכנים תזורר. בקול הערת

lieblicher Weise. Wie Du einst für Zions Söhne die Söhne der Griechen gebeugt, mit Pfeilschüssen und Donner bedroht, so auch stürme auf meine Verächter ein, blase das Schofar mit südlichen Stürmen, daß die Stimme weithin erschalle.

יִמְתִּיקוּ בְּקוֹל: תַּחַת בְּנֵי צִיּוֹן. בְּנֵי יוֹן שָׁחוּ. הַבְּרִיקָה חַצִּים וְתַהַמָּם בְּקוֹל: תִּרְעַם לְבוֹזוֹי. תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּסַעְרוֹת תִּימָן: אֵז יִלֵּךְ קוֹל:

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עם. מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טהר גם כל העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו מפך בהגלותך מלבנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת: כפתוב בתורתך ויהי בימים השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל העם ראים ואת הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק: ובדברי קדשך כתוב לאמר: עלה אלהים בתרועה " בקול שופר: ונאמר. בתצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך " : ונאמר תקעו בחודש ו שופר בפסח ליום חגנו. כי חזק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר. הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: הללויה בנביותיו הללויה ברוכ גדלו: הללויה בתקע שופר הללויה בנבל וכנור: הללויה בתוף ומחול הללויה במנים וענב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: ועל ידי שבדיך הנביאים כתוב לאמר. כל ישבי תבל ושוכני ארץ פנשא גם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו: ונאמר והיה בימים ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנפחים בארץ מצרים והשתחוו ל"י בהר הקדש בירושלם: ונאמר. וי עליהם יראה ויצא כפרק

Am Sonntag.

שופר: תישר מחרמון. לרועע אדמון. תשלג בצלמון. בקול המון שופר: תצעד כבישימון. במתן אמון. תשמיע בארמון. קול קורא בשופר: אתה נגלית

aber der Finie.

best
ich
wol
G
von
hall
Gev
ren
wir
Ber
wir
laut
Ber
jinn
dem
meh
Sti
mir
das
unte
ner
(Da
tet,
dich
fie
verf
und
צור
דה.
יום
ותי
פר:
פר:
ות
רת

מוסף ליום ב' דר"ה

חצו ונאדני אלהים בשופר ותקע והלך בסערות תימן יי צבאות יגן עליהם:
בן תגן על עמך ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול | לחרותנו ושא
גם לקבץ גליותינו וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו בנים
מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו במצוה
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפני כבודך פאמור: וכיום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות
על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין
תרועה ואין דומה לך: ברוד אתה יי שומע קול תרועת עמו
ישראל ברחמים: ומוקעין תשר"ת.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקבל סונכים היום הרת עולם וס"ץ סזכ.

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל
יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים. אם כבנים
רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו
לך תלויות. עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו.
איום קרוש:

ולועכים ארשת וס"ץ סזכ.

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין ומביט
מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו. ותקבל ברחמים ובכרצון סדר
שופרותינו:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל כרצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

סס סין סס כסניס ס"ל ותערב כק ותחזנה ככו נסמרים.

Möge unser Gebet dir wohl-
gefallen, wie einst das Opfer auf
deinen Altären. Ach, Allerbarmen-
der, in deiner vollen Barmherzigkeit

ותערב לפניך עתירתנו
בעזרה ובקרבן. אנא רחום.

Gemeinde
a Bors.

laß deine Herrlichkeit wieder einziehen in Zion, und stelle her den Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrst nach Zion in deiner Barmherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und den hingeschiedenen Jahren.

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן וְסֹדֵר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשֵׁם גַּעְבֻּדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע"כ סקל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׂאוֹתְךָ לְבָדְךָ בִּירְאָה גַּעְבוֹר: Der Vorbeter schließt:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאוֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרֵכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל-שְׁתַּחֲוִייתֵנוּ וְקִיּוּמֵנוּ בֵּין תַּחֲוִינוּ וְתַקִּימֵנוּ וְתַאֲסוּךְ בְּלִיַּרְתֵּנוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם עַל שְׂאוֹנוּ מִדִּים לְךָ. בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאוֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר נְדוּר. נוֹדָה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְכָל-יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל גַּפְּלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל-עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַשּׁוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ:

וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעֲסֶךָ וְכֹלֵה דָבָר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹז וְרָעָה וּמִגָּפָה וּפָגַע רָע וְכָל-מַחְלָה וְכָל-תַּקְלָה וְכָל-קִשְׁטָה וְכָל-מִינֵי פוֹרְעַנְיּוֹת וְכָל-גְּזוּרָה רָעָה וְשִׁנְאֵת חָנָם מֵעֲלֵינוּ. וּמֵעַד כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סְלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַשּׁוֹב שְׁמֶךָ וְלִךָ גָּאָה לְהוֹדוֹת:

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen רצון יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הפרכה הזאת

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הפרכה הזאת

Die Gemeinde sagt dieses:

Die Priester sagen dieses:

שצויתנו לברכה

שצויתנו לברך את עמך ישראל

ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:

Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

Segne. אלהינו ואלהי אבותינו

ברכנו בברכה המשלשת בתורה

הפתובה על ידי משה עבדך

האמורה מפי אהרן ובניו

העם נקול כהנים והעם עונה נלפט

עם קדושיך באמור:

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweiht und geheiliget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

כשומר העם כהנים שומרים הכהנים זככה זו:

ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם אשר קדשנו

בקדשתו של אהרן וצונו

לברך את עמו ישראל

באהבה:

Der Vorbeter sagt folgenden Segen theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יברך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

יברכה. יברכה יי מציון עושה

שמים וארץ:

” Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל

הארץ:

” Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

וישמרה. שמרני אל כי חסיתי

ך:

Während die Priester die Worte ושמך ויחך fingen, betet die Gemeinde folgenden רבנו של עולם.

רבנו של עולם אני שלך וכלומותי שלך כלום חלמתי

ואני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי

שִׁיְהִיו כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל | לְמוֹצֵה בֵּין שְׁחַלְמֹתַי
 עַל עֲצָמַי וּבֵין שְׁחַלְמֹתַי עַל אַחֲרַיִם וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אַחֲרַיִם עָלַי
 אִם שׂוֹכִים הֵם חֲזָקִים וְאַמְצָם וַיִּתְקַיְמוּ בִּי וּבָהֶם כְּחַלּוּמוֹת יוֹסֵף
 הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם כְּחַזְקֶיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחְלִיו
 וּכְמַרְיָם הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָהּ וּכְנַעֲמָן מְצַרְעָתוֹ וּכְמִי מָרָה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה רַבְּנוֹ וּכְמִי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁע. וּכְשֵׁם שְׁהַפְּכֵת אָח
 קָלֶלֶת בַּלְעָם הַרְשָׁע מִקְלָלָה לְבָרְכָהּ כֵּן תִּהְפֹּךְ כָּל חַלּוּמוֹתַי
 עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמוֹצֵה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצַנְנֵנִי: אָמֵן

י"א	Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!	יְאֵר. אֱלֹהִים יִחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵי אֹתָנוּ סֵלָה:
"	Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmützig, voller Guld und Treue.	י"י. י"י. י"י אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
כ"א	Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.	פְּנֵיו. פִּנָּה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִּי יָחִיד וְעַנִּי אָנִי:
אלך	Heber dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.	אֶלְיָה. אֶלְיָה יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
ו"חנך	Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.	וַיַּחְנֵךְ. הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שׁוֹפְחָה אֵל יָד גְּבֻרָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שְׂיַחַנְּנוּ: רַב־שֶׁע
י"א	Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Argen.	יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וּמִצָּא חַן וְשִׁכְלֵ מוֹכ בְּעֵינַי אֱלֹהִים וְאָדָם:
"	Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.	י"י. י"י חַנְּנֵנִי לֵךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים אַף יִשׁוּעַתְנוּ בְּעֶרְת צָרָה:
כ"א	Sein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor	פְּנֵיו. אֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךְ מִמֶּנִּי

mir am Tage der Noth,
neige mir zu dein Ohr
am Tage, wenn ich rufe,
und erhöre mich gar bald.

אלך

Du dir — Zu dir hebe
ich mein Aug empor, der
du thronest in dem Him-
mel!

ישם

Und bringe — Sie sollen
bringen den Kindern Is-
raels meinen Namen, und
ich werde sie segnen.

לך

Dir — Dein, Herr, ist
die Größe und die Macht
und die Herrlichkeit und der
Sieg und der Ruhm, sowie
Alles im Himmel und auf
Erden; dein Herr, ist das
Reich und die Erhabenheit,
über Jegliches bist du das
Haupt.

שלו

Den Frieden — Friede!
Friede! den Fernen und
den Nahen, Friede, spricht
Gott, ich heile ihn!

ביום צר לי הטה אלי אזנך
ביום אקרא מהר ענני:

אליה. אליה נשאתי את עיני
הישבי בשמים:

וישם. ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם:

לך. לך יי הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד פי
כל בשמים ובארץ לך יי
הממלכה והמתנשא לכל
לראש:

שלום. שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

יהי Möge es dein Wille sein, all-
mächtiger Gott, Gott meiner Väter,
um deiner heiligen Gnade willen,
die da waltet über uns; um deiner
unendlichen Barmherzigkeit willen,
die sich weit und breit erstreckt
über alles Lebende; um deines
lautern heiligen Namens wil-
len, der so stark und mächtig,
wunderthätig ist in seiner Kraft, den
deine Priester, Aharon und seine
Söhne segnend einst gesprochen über
uns — mir stets nahe zu sein und
gegenwärtig, wo und wann ich dich
anrufe. Höre, Gott, mein Bitten
und Beten, mein Seufzen und Klagen,
wie du Jakob erhöret hast, den
die Schrift genannt den Frommen.
Gib mir und Allen, die meinem
Hause angehören, Brot und Nahrung
Herr in Ueberfluß und nicht in Karg-

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי
אבותי שתעשרה למען קדשת
חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים
ולמען טהרת שמך הגדול הגבור
והנורא בין עשרים ושתים אותיות
היוצאים מהפסיקים של ברכת
פדנים האמורה מפי אהרן ובניו
עם קדושה שתהיה קרוב לי
בקראי לך ותשמע תפילתי גאקתי
ואנקתי תמיד בשם ששמעת
אנקת יעקב תמימה הנקרא איש
תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי
מזונותינו ופרנסתנו ברנח ולא

Rechtlichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Güte und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waldest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiß' über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter שלום שים sagt, beten die Priester leise:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אפה עשה עמנו באשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל ואח האדמה אשר לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

בְּצַמְצוּיִם. בְּהִתֵּר וְרֵא בְּאִסּוּר.
בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ
הִרְחַבְהָ כְּשֵׁם שְׁנַתָּה לָהֶם לֶאֱכוֹל
וּבְגָד לְלַבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתַתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה
לְחַן וְלַחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל
רוּאֵינוּ וְיִהְיוּ דְבָרֵי נִשְׁמָעִים
לְעַבּוֹדְתֶךָ כְּשֵׁם שְׁנַתָּה אֶת יוֹסֵף
צְדִיקְךָ בְּשַׁעַר שְׁהַלְבִּישׁוּ אֲבִיו
כְּתָנֹת פָּסִים לְחַן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוּאֵיו וְתַעֲשֶׂה
עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וְלַמּוֹבָה אוֹת
וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי. וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה
לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיבִיל וְלִקְיָם אֶת כָּל
דְּבָרֵי תְלַמּוּד תּוֹרַתְךָ וְסוּדוֹתֶיךָ
וְתַצְלִילֵנִי מִשְׁגִּיאֹת וּתְטַהֵר רַעֲיוֹנֵי
וּלְבִי לְעַבּוֹדְתֶךָ וְתֹאמֶר יְמֵי (וַיְמֵי
אָבִי וְאִמִּי) (וַיְמֵי אִשְׁתִּי וּבְנֵי
וּבָנוֹתֵי) בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֵלָה:

ויכוין לסיים עכ הכהנים כדי שיענו הסכל חמן.
אדיר בפרום שוכן בגבורה.
אפה שלום ושמך שלום. יהי רצון
שפתשים עלינו ועל כל-עמך בית
ישראל חיים וברכה למשמרת
שלום:

סכסכים יזכרו זנעילת ונעליהם שלל יגעו צם צידם. ולס נגעו ימזרו ליסול ידיהם.
שׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמִידָה. בְּרַכְנוּ אָבוֹנוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
חַוְדַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֵךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:

Wie es steht geschrieben:
„Durch mich mehren sich deine Tage,
und vervielfältigen sich die Jahre dei-
nes Lebens.“ Zu einem glücklichen
Leben schreibe uns ein! Ins
Buch des Lebens schreibe uns ein!
Wie geschrieben steht: „Ihr, die ihr
anhänget Gott dem Herrn, ihr lebet
Alle — heute!“

וְנֹאמַר כִּי כִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וַיִּזְסִיפוּ
לְךָ שָׁנֹת חַיִּים. לְחַיִּים טוֹבִים
תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כְּתִבְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. כִּפְתוּב וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בְּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם
הַיּוֹם:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

Heute stärke uns! **אמן** הַיּוֹם תְּאַמְצֵנוּ:

Heute segne uns! **אמן** הַיּוֹם תְּבָרַכְנוּ:

Heute mache uns groß! **אמן** הַיּוֹם תַּגְדֵּלְנוּ:

Heute bedenke uns zum Guten! **אמן** הַיּוֹם תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה:

Heute höre du unser Rufen! **אמן** הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֵתֵנוּ:

Heute empfange in Wohlwollen und Erbarmen unser Gebet! **אמן** הַיּוֹם תִּקַּבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

Heute stütze uns mit deinem Heil, mit deiner sie-
genden Kraft! **אמן** הַיּוֹם תִּתְמַכְנוּ בִּימִין צַדִּיקָךְ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

Führe uns froh und freudig, Herr, in deinen heiligen Tempel; wie geschrieben steht: „Ich bringe sie auf meinen heiligen Berg, nehme sie in Freuden auf in den Tempel meiner Andacht, ihre Brand- und Freuden-Opfer in Gnaden auf, auf meinen heiligen Altar; denn mein Haus soll genannt werden ein Haus der Andacht für alle Völker!“ und so heißt es: „Gott hat uns geboten, daß wir halten alle diese Satzungen und fürchten Gott den Herrn, auf daß es uns wohlgehe alle Tage, und wir am Leben bleiben und es uns stets ergehe wie heute!“ Und heißt da: „Das soll unsere Rechtfertigung sein, wo wir beobachten und halten alle Gebote vor Gott dem Herrn, wie er es uns geboten hat.“ So komme Heil und Segen, Leben und Erbarmen, Friede über uns und ganz Israel! Gelobt seist du Gott, der den Frieden schaffet.

Gemeinde
und Vorb.
שָׁשִׁים וּשְׁמַחִים בְּבָנִין שְׁלָם.
כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְהִבִּיאֹתִים
אֶל הַר קְדְשִׁי. וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית
תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן
עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה
יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיְצַוֵּנוּ
יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
לִירְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְמוֹזֵב לָנוּ
כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה.
וְנֹאמַר וַצִּדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי
נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה
הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר
צִוֵּנוּ: וַצִּדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: der Vorbeter schließt:
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

חסון לומר קדיש שלם.

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִי כְּאֱלֹהֵינוּ. מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נֹדֵה
לְאֱלֹהֵינוּ. נֹדֵה לְאֲדוֹנֵינוּ. נֹדֵה לְמַלְכֵנוּ. נֹדֵה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
כְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. כְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. כְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. כְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקָּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קַמְוֹרַת הַפְּסָמִים:

פְּטוּם הַקָּמְוֹרַת הַצָּרִי וְהַצָּפֹדֵן הַתְּלַבְּנָה וְהַלְבוּנָה מִשְׁקַל שְׁבָעִים שְׁבָעִים
מָנָה. מִי וּקְצִיעָה שְׁבַלְתַּת גִּרְדָּה וּבְרָכּוֹם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקַלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקַמְמוֹן תְּשָׁעָה: בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה תְּשָׁעָה

קבין: יין קפריסין סאין תלתא. וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא
 חמר הנריין עתיק. מלח סדומית רבע תקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן
 אומר אף כפת תירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסקלה. אם חסר אחת
 מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף
 הנזטף מעצי הקטף: בדיית פרשינה ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא
 גאה: יין קפריסין ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא עזה: וחלא מי רגלים
 יסין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
 היו אומרים. ליי הארץ ומלוואה תכל וישבי בה: בשני היו
 אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי
 היו אומרים. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט:
 ברביעי היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי
 היו אומרים. הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב. בששי
 היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עזו התאזר אף תבון
 תכל כל תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
 מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם:
 שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בזניך: שלום
 רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי
 עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגו
 הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל
 המונם: נאנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים. מפעל ושכינת
 עזו בנבכי מרומים הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו אפס זולתו בכתוב
 בתורתו וידעת היום והשבת אל לברך פי יי הוא האלהים בשמים מפעל
 ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך לתעביר גלולים
 מן הארץ והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשך
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי תבל. כי

לך תִּכְרַע כָּל־פֶּרֶךְ תִּשְׁכַּע כָּל לְשׁוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפּוּלוּ. וְלִכְבוֹד
 שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנֶהוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם ו אַחַת עוֹל מְלֻכּוֹתֶיךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
 וָעֶד. כִּי הַמְּלֻכּוֹת שֶׁלְּךָ חַיָּא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ יי
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא. יְהִיָּה יי
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: קְרִישׁ יְתוֹם. שִׁיר הַיְחוד. מוֹמָר שֶׁל יוֹם. אֲרוֹן עוֹלָם.

ונוסגים לתקוע שלשים קולות מניסו חנינו מעכצנת סהרי ככר ילאו י"ס, וי"ע טונוסגים להסלים
 מלכ קולות.

מזמורים

Am Sonntag sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Dann oben im Morgengebet Seite 84.

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

סב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתי
 תשפטו עול. ופני רשעים תשאו סלה: שפטו-דל ויתום, עני ורש הצדיקו:
 פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא וידעו. ולא יבינו בחשכה יתהלכו. ימושו
 כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם, ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון.
 וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי-אתה תנחל בכל הנוזים:

Am Mittwoch

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

עד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול על
 גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלוזו: יפיעו ידברו עתק. יהאפרו
 כל-פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתה יענו: אלמנה וגר יהרוגו. ויתומים ירצחו:
 ויאמרו לא יראה יה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם. וכסילים מתי
 תשכילו: הנטע און הלא ישמע. אם-יוצר עין הלא יביט: היסר נוי- הלא
 יוכיח. המלמד אדם דעת: יי יודע מחשבות אדם. כי המה הקל: אשרי הנבר
 אשר תיפרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד יברה לרשע
 שחת: כי לא ישוש יי עמו ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט
 ואחריו כל-ישרי לב: מי-יקים לי עם-מרעים, מי-יתיצב לי עם-פועלי און:
 לולי יי עזרתה לי, במעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי. חסדך יי
 יסעדני: ברב שרעפי בקרבי. תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כפא הוות. יצר
 עמל עלי חוק: גבורו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: יהי יי לי למשגב ואלהי

מוסף ליום ב' דר"ה

לצור מחסי: וישב עליהם ואת-אונם וברעתם יצמיתם. יצמיתם יי אלהינו:
לכו נרננה ליי. נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה. בזמירות נריע
לו: פי אל גדול יי. ומלך גדול על-כל-אלהים:

Am Freitag

היום יום ששי בשבת שבזו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
ען יי מלך גאות לבש. לבש יי עוז התאזר אף-תפוז תבל כל-תמוט:
נכון בסאף מאז מעולם אפה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דבקים: מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר פפרום יי: עדותיך
נאמנו מאד לביתך נאנה קדש יי לארץ ימים:

In einigen Gemeinden wird nach dem Muzor של יום מוזור auch dieser Muzor gefagt.

סא למנצח על-הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו. הריעו לאלהי יעקב.
שאו-זמרה ותנו-חף. כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר. בפסה ליום
חגנו: פי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות ו ביהוסף שמו בצאתו
על ארץ מצרים. שפת לא-ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו. בפיו מהוד
תעבדנה: בצרה קראת ואחלצך אענה בסתר רעם. אבנהך ו עלמי מריבה
סלה: שמע עמי ואעידה בך. ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר. ולא
תשתחוה לאל גבר: אנכי ו יי אלהיך הפעלה מארץ מצרים. הרחב-פיק
נאמלאהו: ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא-אבה לי: ואשלחהו בשרירות
לבם. ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי. ישראל בדרכי יתלכו: כמעט
אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יי יבחשו-לו. ויהי עתם
לעולם: ויאכילהו מחלב חטה. ומצור דבש אשביעך:

כו לדוד יי אורי וישעי מפי אירא. יי מעוז חיי מפי אפחד: בקרב עלי
מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי. הטה בשלו ונפלו: אם תחנה עלי
מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי מלחמה. בזאת אני בוטח: אחת שאלתי
מאת יי אותה אבקש שבתתי בבית יי כל ימי חיי. לחזות בננעם יי ולבקר
בהיכלו: פי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו. בצור ירוממני:
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה. אשירה
ואזמרה ליי: שמע יי קולי אקרא ותנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני. את
פניך יי אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי חיי. אל
הפשיני ואל תעזבני אלהי ישעי: פי אבי ואמי עזבוני. ויי ואספני: חורני יי
דרךך ונחני באורח מישור. למען שורדי: אל תתנני בנפש צרי. פי קמו בי
עדי שקר ויפח חמם: לולי האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים: קנה אל יי
חוק ויאמן לכה. וקנה אל יי:

